

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 8. joulukuuta 2022
(OR. en)

15841/22

Toimielinten välinen asia:
2022/0407(CNS)

FISC 258
ECOFIN 1302
IA 217

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	8. joulukuuta 2022
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 701 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi digiaikaan

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 701 final.

Liite: COM(2022) 701 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 8.12.2022
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi
digiaikaan**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Arvonlisävero (alv) on merkittävä tulonlähde kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.¹ Se on myös EU:n talousarvion keskeinen rahoituslähde, koska 0,3 prosenttia kansallisella tasolla kannetusta arvonlisäverosta siirretään EU:lle omina varoina. Tämän rahoituksen osuus EU:n koko talousarviosta on 12 prosenttia. Vaikka arvonlisäverolla on keskeinen merkitys finanssipoliittisessa päätöksenteossa, alv-järjestelmää haittaa se, että arvonlisäveron kantaminen ja valvonta ei ole optimaalista. Tämä aiheuttaa myös kohtuuttomia rasitteita ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Tulonmenetys, jota kutsutaan alv-vajeeksi², kuvaa ongelmia, jotka johtuvat siitä, että arvonlisäveron kantaminen ja valvonta eivät toimi optimaalisesti. Vuonna 2020 tulonmenetyksen kokonaismääräksi arvioitiin yhteensä 93 miljardia euroa, josta merkittävä osa johtuu yhteisön sisäisistä missing trader -petoksista (MTIC-petokset)³. Alv-vaje käsittää myös tulonmenetykset, jotka johtuvat kotimaisista alv-petoksista ja -vilpistä, arvonlisäveron kiertämisestä, konkurseista ja maksukyvyttömyydestä sekä laskuvirheistä ja hallinnollisista virheistä. Alv-järjestelmä on siis altis petoksille, mutta sen lisäksi siitä on tullut yrityksille yhä monimutkaisempi ja raskaampi. rajatylittävää kauppaa koskevat alv-säännöt ovat jo 30 vuotta vanhat, eikä niitä ole mukautettu liiketoiminnan harjoittamiseen digiaikana. Tämän vuoksi olisi pohdittava, miten teknologiaa voidaan käyttää yritysten hallinnollisten rasitteiden ja asiaan liittyvien kustannusten vähentämiseen ja veropetosten torjuntaan.

Sen vuoksi komissio ilmoitti elpymisstrategian tueksi laaditussa oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskevassa vuoden 2020 toimintasuunnitelmassaan⁴ arvonlisäveroa digitaalisella aikakaudella koskevasta lainsäädäntöpaketista, joka sisällytettiin myös vuotta 2022 koskevaan komission työohjelmaan⁵. Tämä ehdotus on osa tätä pakettia, joka käsittää myös ehdotuksen neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta digiaikaa varten tarvittavien alv-alan hallinnollisten yhteistyöjärjestelyjen osalta⁶ sekä ehdotuksen neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamisesta tiettyjä alv-järjestelmiä koskevien tiedonantovaatimusten osalta⁷.

Komission julkistettua verotusta koskevan toimintasuunnitelmansa neuvosto totesi, että se ”kannattaa komission ehdotusta, jolla pyritään selkeyttämään, yksinkertaistamaan ja

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² Alv-vajeella tarkoitetaan alv-lainsäädäntöön ja siihen liittyviin säädöksiin perustuvien odotettujen alv-tulojen ja tosiasiallisesti kannetun määrän erotusta:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_fi

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (liite II, 20 kohta).

⁶ Lisää viitetiedot, kun ne ovat saatavilla.

⁷ Lisää viitetiedot, kun ne ovat saatavilla.

nykyaikaistamaan EU:n arvonlisäverosääntöjä” sekä suhtautuu myönteisesti ”komission ilmoittamaan aloitteeseen, jolla nykyaikaistetaan rajatylittäviä liiketoimia koskevia raportointivelvoitteita” ja ”komission aikomukseen tutkia tarvetta mukauttaa alv-kehys alustatalouteen”.⁸ Euroopan parlamentin päätöslauselmissa kannatetaan yleisesti aloitteita alv-petosten torjumiseksi.⁹ Lisäksi Euroopan parlamentti ilmaisi nimenomaisen tukensa tälle aloitteelle ja totesi, että se ”odottaa mielenkiinnolla lainsäädäntöehdotusta arvonlisäveroa koskevien ilmoitusvelvollisuuksien nykyaikaistamisesta”¹⁰. Euroopan parlamentti hyväksyi hiljattain päätöslauselman¹¹, jossa se katsoi, että tiedoilla ja digitaalisilla välineillä on mahdollisuus vähentää byrokratiaa ja yksinkertaistaa veronmaksajien erinäisiä velvoitteita erityisesti alv-ilmoitusten ja yhteenvedoilmoitusten osalta. Lisäksi se ilmaisi olevansa tyytyväinen komission ehdotukseen nykyaikaistaa, yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa alv-vaatimuksia liiketoimintaperusteista reaaliaikaista ilmoittamista ja sähköistä laskutusta apuna käyttäen. Päätöslauselmassa myös korostetaan, että jäsenvaltioiden verosääntöjen erilaisuus on vaikea haaste, ja vaikka päätöslauselmassa kannatetaan unionin laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää (OSS), siinä kehoitetaan laajentamaan sen soveltamisalaa kattamaan laajempi palveluvalikoima.

Tällä paketilla on kolme päätavoitetta:

- (1) nykyaikaistetaan **arvonlisäveroa koskevat ilmoitusvelvollisuudet**¹² ottamalla käyttöön digitaalista raportointia koskevat vaatimukset, joilla yhdenmukaistetaan tiedot, jotka verovelvollisten on toimitettava kustakin liiketoimesta veroviranomaisille sähköisessä muodossa. Samalla velvoitetaan käyttämään sähköisiä laskuja rajatylittävissä liiketoimissa;
- (2) vastataan **alustatalouden**¹³ haasteisiin päivittämällä alustatalouteen sovellettavia alv-sääntöjä yhdenvertaiseen kohteluun liittyvän ongelman ratkaisemiseksi. Tämä tehdään selkeyttämällä näihin liiketoimiin sovellettavia suorituspaikkasääntöjä ja kasvattamalla alustojen roolia arvonlisäveron kantamisessa silloin, kun ne mahdollistavat lyhytaikaisen vuokrausmajoituksen tai matkustajaliikennepalvelujen tarjoamisen; ja
- (3) vältetään moninkertaisen **alv-rekisteröitymisen** tarve EU:ssa ja parannetaan tavaroiden etämyynnistä maksettavan arvonlisäveron ilmoittamiseen ja maksamiseen käytettävän välineen¹⁴ toimintaa ottamalla käyttöön EU:n yhteinen alv-velvollisten

⁸ Neuvoston päätelmät oikeudenmukaisesta ja tehokkaasta verotuksesta elpymisen aikana, digitalisaatioon liittyvistä verohaasteista ja verotusalan hyvästä hallintotavasta EU:ssa ja sen ulkopuolella (FISC 226 ECOFIN 1097, asiakirja nro [13350/20](#)).

⁹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. marraskuuta 2016 aiheesta ”kohti lopullista alv-järjestelmää ja alv-petosten torjuminen” (2016/2033(INI)); Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. lokakuuta 2018 tullipetosten torjunnasta ja EU:n omien varojen suojelusta (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. helmikuuta 2022 kuudennen alv-direktiivin täytäntöönpanosta: mitä vielä puuttuu EU:n alv-vajeen pienentämiseksi? (2020/2263(INI)).

¹¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. maaliskuuta 2022 suosituksista komissiolle elpymisstrategiaa tukevasta oikeudenmukaisesta ja yksinkertaisesta verotuksesta (P9_TA(2022)0082).

¹² Arvonlisäveroa koskevilla ilmoitusvelvollisuuksilla tarkoitetaan alv-velvollisten yritysten velvollisuutta antaa liiketoimistaan kausi-ilmoituksia veroviranomaiselle arvonlisäveron kantamisen valvomiseksi.

¹³ Tässä yhteydessä käsite ’alustatalous’ liittyy alustan kautta suoritettuihin palveluihin.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

rekisteröintijärjestelmä. Toisin sanoen parannetaan ja laajennetaan nykyistä laajennettua arvonlisäveron erityisjärjestelmää (OSS), tuontia koskevaa arvonlisäveron erityisjärjestelmää (IOSS) ja käännettyä verovelvollisuutta, jotta voidaan minimoida tilanteet, joissa verovelvollisen on rekisteröidyttävä alv-velvolliseksi myös toisessa jäsenvaltiossa.

(1) Alv-raportointi ja digitaalista raportointia koskevat vaatimukset

Alv-direktiivi on peräisin 1970-luvulta, joten siinä ei lähtökohtaisesti edellytetä sähköistä ilmoittamista. Yleisesti ollaan kuitenkin siirtymässä perinteisestä alv-raportoinnista liiketoimikohtaisten tietojen reaaliaikaiseen jakamiseen veroviranomaisille, mikä perustuu usein sähköiseen laskutukseen. Alv-direktiivi¹⁵ muodostaa merkittävän esteen digitalisaatiolle, koska jäsenvaltioiden on saatava poikkeuslupa, jotta ne voivat ottaa käyttöön pakolliseen sähköiseen laskutukseen perustuvia raportointivaatimuksia.

Tästä huolimatta erityisesti tällaisen poikkeuslupan nojalla useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön erilaisia digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia, joiden ansiosta veroviranomaiset saavat liiketoimikohtaisia tietoja. Nämä toimenpiteet ovat onnistuneet lisäämään alv-kertymää, koska verovalvonta on parantunut ja koska niillä on ollut ehkäisevä vaikutus sääntöjen noudattamatta jättämiseen. Tähän liittyvän alv-tulojen lisäyksen arvioidaan vuosina 2014–2019 olleen 19–28 miljardia euroa niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat ottaneet käyttöön digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia kyseisenä ajanjaksona. Tämä vastaa 2,6–3,5 prosentin vuotuista alv-tulojen kasvua.¹⁶

Alv-direktiivissä annetaan jäsenvaltioille laaja harkintavalta asettaa velvoitteita, joita ne pitävät välttämättöminä veronkannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja veropetosten estämiseksi. Siksi digitaalista raportointia koskevat vaatimukset vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden välillä. Ne voivat koskea muun muassa i) liiketoimia koskevien kuukausiraporttien toimittamista, ii) laskujen reaaliaikaista toimittamista, iii) laskutietojen reaaliaikaista tai lähes reaaliaikaista toimittamista tai iv) vero- ja kirjanpilotietojen tai alv-tietojen toimittamista. Toiset jäsenvaltiot ovat puolestaan ottaneet käyttöön muita digitaalisia välineitä liiketoimien ilmoittamiseen.

¹⁵ Jäsenvaltioille ei ole nimenomaisesti annettu mahdollisuutta ottaa käyttöön pakollista sähköistä laskutusta koskevia vaatimuksia alv:n kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja alv-petosten ehkäisemiseksi. Alv-direktiivin 232 artiklassa säädetään, että sähköisten laskujen käyttö edellyttää vastaanottajan suostumusta. Tästä säännöksestä ei voida poiketa soveltamalla 273 artiklaa, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa verovelvollisille muita velvoitteita arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja alv-petosten estämiseksi. Jos jäsenvaltio haluaa ottaa käyttöön pakollista sähköistä laskutusta koskevia vaatimuksia, sen on tehtävä niin pyytämällä 395 artiklan nojalla poikkeusta direktiivistä, mikä edellyttää neuvoston yksimielistä hyväksyntää komission ehdotuksen perusteella.

¹⁶ Jotta voitaisiin arvioida, paransivatko digitaalista raportointia koskevat vaatimukset alv-sääntöjen noudattamista ja onnistuivatko ne siten pienentämään alv-vajetta ja lisäämään alv-tuloja, ”VAT in the Digital Age” -tutkimuksen yhteydessä toteutettiin ekonometrinen analyysi. Digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikutuksia arvioitiin kahden toisistaan riippuvaisen muuttujan perusteella. Nämä ovat alv-vaje ja C-tehokkuus. Yksityiskohtaiset tiedot mallista ja analyysin tuloksista ovat saatavilla tämän ehdotuksen liitteenä olevan vaikutustenarviointiraportin liitteessä 4 (komission yksiköiden valmisteluasiakirja SWD(2022) 393).

Tällaisia ovat esimerkiksi luettelot, joissa tietoja ei anneta liiketoimitasolla vaan joissa ilmoitetaan ainoastaan myyntien tai ostojen summat hankkijaa tai toimittajaa kohti (luettelot toimittajista ja hankkijoista). Kaikki nämä vaatimukset täydentävät alv-ilmoitusten antamista koskevaa vaatimusta.

Sidosryhmät vahvistivat kuulemisessa, että erilaisten digitaalista raportointia koskevien velvoitteiden nopeasta käyttöönotosta on aiheutunut merkittäviä ongelmia, joten ripeitä toimia tarvitaan.¹⁷ Lisäksi vaihtelevista velvoitteista johtuva sääntelykehyksen hajanaisuus lisää sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia yrityksille, jotka toimivat useissa jäsenvaltioissa ja joiden on siksi noudatettava erilaisia paikallisia vaatimuksia. Tämä muodostaa esteitä sisämarkkinoilla. Koska yhä useammat jäsenvaltiot soveltavat erilaisia digitaalista raportointia koskevia velvoitteita¹⁸, tästä hajanaisuudesta aiheutuu merkittäviä kustannuksia monikansallisille yrityksille (yritykset, joilla on toimintaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa)¹⁹. EU:n laajuisesti näiden kustannusten arvioidaan olevan vuosittain noin 1,6 miljardia euroa, josta 1,2 miljardia euroa kohdistuu pieniin monikansallisiin yrityksiin ja 0,4 miljardia euroa suuriin monikansallisiin yrityksiin.²⁰

Lisäksi nykyinen yhteisöliiketoimien ilmoitusjärjestelmä (josta alv-direktiivissä käytetään nimitystä 'yhteenveltoilmoitukset'²¹) ei anna jäsenvaltioille mahdollisuutta puuttua tehokkaasti näihin liiketoimiin liittyviin alv-petoksiin. Nykyiset yhteenveltoilmoitukset ovat peräisin vuodelta 1993, eivätkä ne ole sen jälkeen olennaisesti muuttuneet. Siksi ne soveltuvat huonosti digitaalisuuteen, eikä niitä voida verrata huomattavasti nykyaikaisempiin digitaalisiin ilmoitusjärjestelmiin, joita jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön kotimaan liiketoimia varten.

Muiden puutteiden lisäksi yhteenveltoilmoituksissa esitetään vain yhteenlasketut tiedot kustakin verovelvollisesta eikä liiketoimikohtaisia tietoja. Niiden avulla ei myöskään voida vertailla luovutuksista ja hankinnoista saatuja tietoja keskenään, koska alv-direktiivin mukaan yhteisöhankintojen ilmoittaminen on valinnaista

¹⁷ Tiivistelmä julkisen kuulemisen tuloksista löytyy täältä: [Alv digiaikana \(europa.eu\)](http://alv.digiaikana.europa.eu).

¹⁸ Useissa jäsenvaltioissa on tällä hetkellä käytössä erilaisia digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia, kuten seuraavia: veroviranomaisen hyväksyntään perustuva sähköinen laskutus (Italia), reaaliaikainen raportointi (Unkari, Espanja), SAF-T-raportointi (Liettua, Puola, Portugali) ja alv-luettelot (Bulgaria, Kroatia, Tšekki, Viro, Latvia, Slovakia). Lisäksi jotkin jäsenvaltiot (Ranska, Kreikka, Romania) ovat ilmoittaneet julkisesti tulevista raportointivaatimuksista.

¹⁹ Eurostatin arvioiden mukaan unionissa on noin 210 000 monikansallista yritystä, joista 85 prosentilla on päätoimipaikka EU:ssa. Loput ovat ulkomaisten yhteisöjen määräysvallassa.

²⁰ Tämä johtuu pääasiassa merkittävistä käyttöönottokustannuksista, erityisesti maissa, joissa digitaalista raportointia koskevat vaatimukset ovat monimutkaisempia. Pienen monikansallisen yrityksen investointikustannukset voivat olla noin 10 000 euroa SAF-T-vaatimusten osalta, 25 000 euroa reaaliaikaisen raportoinnin osalta ja yli 50 000 euroa sähköisen laskutuksen tapauksessa. Suurten monikansallisten yritysten tapauksessa nämä luvut voivat olla jopa 50 000 euroa SAF-T-vaatimusten osalta, 200 000 euroa reaaliaikaisen raportoinnin osalta ja 500 000 euroa sähköisen laskutuksen osalta.

²¹ Kun yritys myy tavaroita tai palveluja toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle yritykselle, sen on annettava jäsenvaltiolleen yhteenveltoilmoitus, jossa annetaan tiedot yrityksestä, jolle se on suorittanut luovutuksen tai suorituksen, sekä tälle yritykselle suoritettujen luovutusten ja suoritusten kokonaisarvo. Nämä tiedot jaetaan jäsenvaltioiden kesken, ja niitä käytetään sääntöjen noudattamisen varmistamiseen.

jäsenvaltioille ja alle puolet jäsenvaltioista on ottanut tämän velvoitteen käyttöön. Lisäksi nämä tiedot eivät välttämättä ole muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten saatavilla oikeaan aikaan, mikä johtuu tietojen toimittamistiheydestä ja siitä, että paikallisilla veroviranomaisilla kestää aikansa ladata tiedot järjestelmään. Lähes kaksi kolmasosaa julkiseen kuulemiseen vastanneista asiantuntevista sidosryhmistä korosti oikeutetusti näitä puutteita: ne olivat täysin tai osittain samaa mieltä siitä, että yhteenvedoilmoitukset auttaisivat tehokkaammin torjumaan EU:n sisäisiä petoksia, jos tiedot kerättäisiin liiketoimikohtaisesti ja lähempänä liiketoimen ajankohtaa.

rajatylittäviä liiketoimia koskevien ilmoitusten uudistaminen aiheuttaa väistämättä muutoksia jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja alv-tietojen vaihtojärjestelmän (VIES) väliseen hallinnolliseen yhteistyöhön ja tietojenvaihtoon.²²

Jotta voidaan torjua alv-petoksia unionin sisäisessä kaupassa, nämä kysymykset ratkaistaan ottamalla käyttöön liiketoimikohtainen ilmoitusjärjestelmä, joka tarjoaa jäsenvaltioille tietoja lähes reaaliaikaisesti, vastaavasti kuten järjestelmät, joita useat jäsenvaltiot ovat jo menestyksekkäästi toteuttaneet kotimaan liiketoimia varten. Koska kansallisia ilmoitusjärjestelmiä ei ole yhdenmukaistettu, tähän ongelmaan puututaan ottamalla käyttöön yhteinen malli, jota ilmoittajien on noudatettava ja jonka avulla ne voivat aina ilmoittaa tiedot sellaisista sähköisistä laskuista, jotka on laadittu sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa annetussa direktiivissä 2014/55/EU²³ vahvistetun eurooppalaisen standardin mukaisesti.

(2) Alv-kohtelu alustataloudessa

Alustatalouden²⁴ liiketoimintamallin yleistyminen on aiheuttanut uusia ongelmia alv-järjestelmässä. Yksi näistä ongelmista on epätasa-arvoinen alv-kohtelu.

²² Vuonna 1993 sisämarkkinoiden käyttöönoton myötä rajatarkastukset lakkautettiin ja korvattiin yhteisöluovutuksia koskevalla raportoinnilla, joka toteutettiin kausittain annettavien alv-yhteenvedoilmoitusten muodossa. Yhteenvedoilmoitus on yksinkertainen lomake, jonka elinkeinonharjoittaja toimittaa alv-ilmoituksensa lisäksi kuukausittain tai neljännesvuosittain. Siinä ilmoitetaan muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille elinkeinonharjoittajille luovutetut tavarat ja suoritettut palvelut sekä hankkijoiden alv-numerot ja luovutusten/suoritusten yhteenlaskettu arvo hankkijaa kohti tietyssä ajanjaksona. Nämä yhteenvedoilmoitukset tallennetaan kansallisiin alv-tietokantoihin, jotka yhdistetään alv-tietojen vaihtojärjestelmään (VIES) sähköisen rajapinnan kautta. Komissio ylläpitää jäsenvaltioiden välisiä viestintäyhteyksiä, kun taas jäsenvaltiot vastaavat kansallisten VIES-sovellusten kehittämisestä. Verohallinnot käyttävät VIES-järjestelmän tietoja valvontatarkoituksiin, kun taas talouden toimijat voivat VIES-järjestelmän ”VIES-on-web” (VoW) -moduulin avulla tarkistaa, onko niiden asiakkaiden EU:ssa rekisteröity alv-tunnus voimassa tavaroiden tai palvelujen rajatylittäviä liiketoimia varten.

²³ [Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa.](#)

²⁴ ’Alustatalous’ tarkoittaa monitahoista liiketoimien mallia, johon osallistuu vähintään kolme osapuolta. Näissä liiketoimissa **digitaalisen alustan** tehtävänä on saattaa helpommin yhteen kaksi tai useampia erillisiä mutta toisistaan riippuvaisia käyttäjäryhmiä. Tällaisessa vuorovaikutuksessa yksi alustan osapuolista (palveluntarjoaja tai alkuperäinen suorittaja) voi tarjota palveluja toiselle osapuolelle (kuluttajalle) rahallista vastiketta vastaan, ja alusta perii yleensä maksun tämän liiketoimen mahdollistamisesta.

Alv-sääntöjen mukaan verovelvollisella tarkoitetaan jokaista (luonnollista tai oikeushenkilöä), joka itsenäisesti harjoittaa liiketoimintaa²⁵. Verovelvollisten on rekisteröidyttävä alv-velvolliseksi ja kannettava arvonlisäveroa myynnistään. Yksityishenkilöitä ei kuitenkaan pidetä verovelvollisina. Lisäksi pienyritykset on vapautettu arvonlisäverosta, koska niihin sovelletaan yksinkertaistusta, jolla ne vapautetaan arvonlisäveroon liittyvistä hallinnollisista velvoitteista.

Viime aikoihin asti yksityishenkilöiden ja alv:stä vapautettujen pienyritysten ei katsottu millään tavoin kilpailevan alv-velvollisten yritysten kanssa. Alustatalous on kuitenkin tuonut markkinoille uusia liiketoimintamalleja, jotka muuttavat tätä tilannetta.

Yksityishenkilöt ja pienyritykset voivat tarjota alv:stä vapautettuja palvelujaan alustan kautta, ja alustan tarjoamien mittakaavaetujen ja verkostovaikutusten²⁶ ansiosta ne voivat kilpailla suoraan perinteisten alv-velvollisten palveluntarjoajien kanssa. Tämä tarkoittaa esimerkiksi sitä, että hotelli voi kilpailla sellaisten majoituspalvelujen kanssa, jotka eivät kanna arvonlisäveroa palveluistaan. Euroopassa alustan kautta tarjotun majoituspalvelun hinta voi olla keskimäärin 8–17 prosenttia halvempi kuin hotelliyön keskihinta samalla alueella.²⁷ ”VAT in the Digital Age” -tutkimuksen²⁸ tiedot osoittavat, että jopa 70 prosenttia kaikista alustoja käyttävistä alkuperäisistä suorittajista ei ole rekisteröitynyt alv-velvolliseksi (tosin tämä aste vaihtelee alustan tyyppin mukaan). Yli kaksi kolmasosaa vastaajista, joilla oli asiasta mielipide, oli kohdannut tällaista kilpailun vääristymistä.

Edellä mainitussa tutkimuksessa on nimenomaisesti yksilöity matkustajaliikenne ja majoituspalvelut aloiksi, joilla alv-kohtelun epätasa-arvoisuus on kaikkein ilmeisintä (koska majoitusalan alustat kilpailevat suoraan hotellien kanssa ja matkustajaliikenteen alustat yksityisten taksiyritysten kanssa). Nämä ovat myös kaksi suurinta alustatalouden alaa²⁹ heti alustojen kautta tapahtuvan tavaroiden myynnin eli sähköisen kaupankäynnin jälkeen, jolla on omat tavaroiden luovutusta koskevat sääntönsä.

Toinen ongelma-alue on epäselvyys alv-säännöistä, joita sovelletaan näiden alustojen kautta tarjottuihin palveluihin ja erityisesti alkuperäisen luovuttajan tai suorittajan alv-aseman määrittämiseen.

Alustan kautta palveluja tarjoavien toimijoiden verotusasema määrittää alustapohjaisen avustuspäalvelun alv-kohtelun silloin, kun palveluntarjoaja sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin alusta. Tällaisessa tilanteessa alusta voisi käyttää laajennettua

²⁵ Alv-direktiivin 9 artiklan ja sitä koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan liiketoiminnan käsite on hyvin laaja. Ilmaisun ”itsenäisesti” käyttö merkitsee kuitenkin sitä, että työntekijöitä ei pidetä verovelvollisina.

²⁶ Kyky rakentaa verkostoja, joissa kaikki lisäkäyttäjät parantavat kaikkien jo olemassa olevien käyttäjien kokemusta: suurempi käyttäjä- tai osallistujamäärä parantaa tavarain tai palvelun arvoa.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ ”VAT in the Digital Age”. Final Report (vol. I–III). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150.

²⁹ Alustatalouteen perustuvan majoitusalan arvo on 38,2 miljardia euroa ja matkustajaliikenteen 43,2 miljardia euroa vuodessa.

arvonlisäveron erityisjärjestelmää tai soveltaa käännettyä verovelvollisuutta riippumatta siitä, onko palveluntarjoaja muu kuin verovelvollinen vai verovelvollinen henkilö. Tämän määrittäminen ei kuitenkaan ole yksinkertaista, koska alustoilla ei useinkaan ole käytössään tietoja, joita tarvitaan alkuperäisen suorittajan aseman määrittämiseksi.

Lisäksi jäsenvaltiot ovat soveltaneet alustatalouteen sovellettavia alv-direktiivin sääntöjä eri tavoin.³⁰ Esimerkiksi alustojen tarjoamia avustuspalveluja pidetään joissakin jäsenvaltioissa sähköisesti suoritettavina palveluina, kun taas toisissa jäsenvaltioissa niitä pidetään välityspalveluina. Näitä sääntöjä on selkeytettävä, koska EU:n alv-sääntöjen nykyinen vaihteleva soveltaminen eri jäsenvaltioissa voi johtaa erilaisiin suorituspaikkasääntöihin³¹, mikä puolestaan voi johtaa kaksinkertaiseen verotukseen tai verottamatta jättämiseen.

Kolmas ongelma-alue liittyy alustoille asetettuihin velvoitteisiin.

Alustojen on säilytettävä tietyt tiedot³² niiden mahdollistamista luovutuksista tai suorituksista ja asetettava ne pyynnöstä jäsenvaltioiden saataville. Jäsenvaltiot asettavat alustoille kuitenkin useita erilaisia vaatimuksia näiden tietojen toimittamisen aikataulusta ja muodosta. Sen vuoksi on tarpeen virallistaa nämä säännöt. Lisäksi alustojen olisi petosten torjumiseksi säilytettävä nämä tiedot yritysten välisistä luovutuksista ja suorituksista (kuten nykyisinkin) mutta myös kuluttajille tehtävistä luovutuksista ja suorituksista sekä asetettava ne saataville.

Nämä ongelmat ratkaistaan ottamalla käyttöön oletetun suorittajan malli, jossa alustat tilittävät arvonlisäveron alkuperäisestä suorituksesta, josta alkuperäinen suorittaja ei kanna arvonlisäveroa. Näin varmistetaan, että digitaalisia ja perinteisiä lyhytaikaisen vuokrausmajoituksen ja matkustajaliikenteen aloja kohdellaan yhdenvertaisesti. Lisäksi selkeytetään avustuspalvelujen kohtelua, jotta suorituspaikkasääntöjä sovellettaisiin yhdenmukaisesti, ja toteutetaan toimia, joilla yhdenmukaistetaan tietojen toimittamista alustoilta jäsenvaltioille.

(3) Alv-rekisteröintivaatimukset EU:ssa

Yrityksiin, jotka suorittavat muissa jäsenvaltioissa verotettavia liiketoimia, kohdistuu edelleen huomattavia alv-sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia rasitteita ja kustannuksia, mikä muodostaa esteitä sisämarkkinoilla. Nämä kustannukset ovat arviolta seuraavat:

- Alv-velvolliseksi rekisteröityminen toisessa jäsenvaltiossa aiheuttaa vähintään 1 200 euron kertakustannuksen.

³⁰ ”VAT in the Digital Age” -tutkimuksen (Part II) taulukosta 25 käy ilmi, että 44 prosenttia vastaajista piti alv-sääntöjen vaihtelevaa soveltamista jäsenvaltioissa ongelmana.

³¹ Muille kuin verovelvollisille henkilöille sähköisesti suoritettavien palvelujen suorituspaikka on paikka, johon hankkija on sijoittautunut, kun taas muille kuin verovelvollisille henkilöille suoritettujen välityspalvelujen suorituspaikka on paikka, jossa pääliiketoimi suoritetaan, mikä esimerkiksi kiinteään omaisuuteen liittyvien palvelujen tapauksessa on kiinteän omaisuuden sijaintipaikka.

³² Alv-direktiivin 242 a artikla.

- Alv-sääntöjen noudattamisesta toisessa jäsenvaltiossa aiheutuvat kustannukset ovat keskikokoiselle yritykselle vähintään 8 000 euroa ja pk-yritykselle vähintään 2 400 euroa vuodessa.

Heinäkuun 1. päivänä 2021 voimaan tullessa sähköisen kaupankäynnin alv-säännöksiä koskevassa paketissa säädetään ensimmäistä kertaa kattavasta alv-kehyksestä, jota sovelletaan sähköiseen kaupankäyntiin (jossa kuluttaja tilaa tuotteen tai palvelun pääasiassa internetin kautta suoraan toisessa jäsenvaltiossa tai EU:n ulkopuolisessa maassa sijaitsevalta toimittajalta). Sähköistä kaupankäyntiä koskevassa paketissa kehitetyt (tai laajennetut) järjestelmät ovat keventäneet sellaisten yritysten rekisteröintitaakkaa, jotka suorittavat liiketoimia jäsenvaltioissa, joihin ne eivät ole sijoittautuneet. Näin on voitu välttää se, että luovuttajan tai oletetun luovuttajan olisi rekisteröidyttävä alv-velvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, johon niiden hankkijat ovat sijoittautuneet.

Nämä järjestelmät tunnetaan nimellä laajennettu arvonlisäveron erityisjärjestelmä (One Stop Shop, OSS), jota käytetään EU:n sisäisissä kuluttajille tehtävissä luovutuksissa ja suorituksissa, sekä tuontia koskeva arvonlisäveron erityisjärjestelmä (Import One Stop Shop, IOSS), joka on tarkoitettu pieninä paketteina toimitettavien kulutustavaroiden tuontia varten (kun lähetyksen arvo on enintään 150 euroa). Lisäksi alustojen osalta otettiin käyttöön erityisiä alv-säännöksiä ja velvoitteita (kuten oletetun luovuttajan/suorittajan käsite), koska alustoilla on hallitseva asema sähköisen kaupankäynnin alalla.

Laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän ja IOSS-järjestelmän käyttöönotto on osoittautunut suureksi menestykseksi, kuten sähköistä kaupankäyntiä koskevan paketin arviointi³³ osoittaa. Jäsenvaltiot vahvistivat laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän ja IOSS-järjestelmän tuomat hyödyt yrityksille ja sisämarkkinoille myös maaliskuussa 2022 kokoontuneen talous- ja rahoitusasioiden neuvoston (Ecofin) päätelmissä³⁴.

Jotkin tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset eivät kuitenkaan kuulu kummankaan yksinkertaistusjärjestelmän piiriin, vaan niihin sovelletaan edelleen työläitä alv-kirjanpito vaatimuksia muissa jäsenvaltioissa. Tällaisia ovat muun muassa tietyn tyyppiset tavaroiden luovutukset, jotka eivät kuulu EU:n sisäisen tavaroiden etämyynnin piiriin, vaikka niihin voi liittyä valtioiden rajat ylittävä ulottuvuus. Koska IOSS-järjestelmän käyttö on tällä hetkellä vapaaehtoista, sen mahdollisuudet vähentää moninkertaisen alv-rekisteröitymisen tarvetta ovat rajalliset eikä sillä ole kyetty riittävästi vähentämään tuontimenettelyjen monimutkaisuutta.

Laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän ja IOSS-järjestelmän soveltamisalan laajentaminen varmistaisi, että moninkertaisen alv-rekisteröitymisen tarve EU:ssa vähenisi entisestään.

³³ Ks. jäljempänä oleva 3 kohta.

³⁴ Neuvoston päätelmät sähköisen kaupankäynnin alv-säännöksiä koskevan paketin täytäntöönpanosta, ST 7104/22, 15. maaliskuuta 2022.

”Alv digiaikana” on REFIT-aloite, jossa käsitellään alv-sääntöjä ottaen huomioon digitaaliteknologian käytön lisääntyminen³⁵ sekä veroviranomaisten että elinkeinoelämän keskuudessa. Alv-järjestelmässä ei ole vielä täysin hyödynnetty näiden teknologisten edistysaskelten luomia mahdollisuuksia. Uudet digitaaliset välineet ja ratkaisut auttavat veroviranomaisia puuttumaan alv-vajeeseen tehokkaammin ja samalla yksinkertaistamaan alv-sääntöjen noudattamista ja vähentämään siihen liittyviä kustannuksia. Aloitteella pyritään näin ollen mukauttamaan EU:n alv-kehys digiaikaan.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Tämä aloite on yhdenmukainen komission vuonna 2018 esittämän ehdotuksen³⁶ kanssa, joka koskee jäsenvaltioiden välisen kaupan verotuksessa sovellettavaa lopullista alv-järjestelmää. Ehdotuksesta keskustellaan edelleen neuvostossa. Kyseisellä ehdotuksella pyritään korvaamaan nykyisin voimassa oleva siirtymäkauden järjestelmä³⁷ siten, että yhteisöliiketoimia kohdeltaisiin samalla tavalla kuin valtion sisäisiä liiketoimia. Arvonlisävero olisi maksettava tavaroiden³⁸ määräjäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion verokannan mukaisesti, mutta luovuttaja perisi ja kantaisi sen omassa jäsenvaltiossaan. Alv digiaikana -aloitteella voidaan vahvistaa sekä nykyistä että lopullista alv-järjestelmää.

Sähköisen kaupankäynnin alv-säännöksiä koskevan paketin tarkoituksena oli muokata, päivittää ja nykyaikaistaa alv-järjestelmää, jotta varmistetaan sen asianmukaisuus ja tehokas soveltaminen sähköisen kaupankäynnin uudet realiteetit huomioon ottaen. Samalla uudistuksilla pyrittiin helpottamaan alv-sääntöjen noudattamista rajatylittävää verkkokauppaa harjoittaville laillisille yrityksille soveltamalla uutta lähestymistapaa veronkanton. Päätaavoitteena oli luoda oikeudenmukaisempi, yksinkertaisempi ja yhdenmukaisempi verotusjärjestelmä. Tämä ehdotus on jatkoa tälle sähköistä kaupankäyntiä koskevalle alv-sääntöjen onnistuneelle uudistukselle, ja siinä pyritään vähentämään entisestään elinkeinonharjoittajien tarvetta rekisteröityä alv-velvolliseksi myös kulutusjäsenvaltiossa. Tähän sisältyy muun muassa pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin) sovellettavien sähköistä kaupankäyntiä koskevien sääntöjen päivittäminen, jotta pk-yritykset voivat hyötyä sekä uuden pk-yritysten erityisjärjestelmän³⁹ että nykyisten arvonlisäveron erityisjärjestelmien yksinkertaistuksista.

Aloitteella tuetaan EU:n kestävän kasvun strategiaa⁴⁰, jolla pyritään parantamaan veronkantoa, vähentämään veropetoksia, veronkiertoa ja verovilppiä sekä vähentämään

³⁵ Komission työohjelma 2022, liite II: REFIT-aloitteet, alajakso ”Ihmisten hyväksi toimiva talous” (nro 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ Nykyisessä järjestelmässä arvonlisäveroa ei peritä rajatylittävistä liiketoimista, toisin kuin kotimaisista liiketoimista. Näin verovelvolliset voivat ostaa tavaroita arvonlisäverotta sisämarkkinoilla, mikä katkaisee erinä maksettavan alv:n ketjun ja luo kannustimen petoksille.

³⁸ Järjestelmä laajennettaisiin myöhemmin kattamaan myös palvelut.

³⁹ [Neuvoston direktiivi \(EU\) 2025/285 yhteisen arvonlisäverojärjestelmän muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta.](#)

⁴⁰ Jäsenvaltioiden elpymis- ja palautumissuunnitelmissa esitetään monenlaisia uudistuksia, joilla pyritään parantamaan liiketoimintaympäristöä ja edistämään digitaali- ja vihreän teknologian käyttöönottoa. Uudistuksia täydennetään merkittävillä toimilla julkishallinnon strategiaan aloihin kuuluvien verohallintojen digitalisoimiseksi. (Vuotuinen selvitys kestävästä kasvusta 2022, COM(2021) 740 final).

yrittäjille, yksityishenkilöille ja verohallinnoille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Verotusjärjestelmien parantaminen kestävämmän ja oikeudenmukaisemman taloudellisen toiminnan edistämiseksi on myös osa EU:n kilpailukykyisen kestävyysagendaa.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Alv digiaikana -aloite liittyy perussopimukseen perustuvaan tavoitteeseen luoda toimivat sisämarkkinat⁴¹, ja se heijastaa Euroopan komission painopisteitä⁴² yritysten verotusympäristön parantamiseksi sisämarkkinoilla sekä sellaisiin verosäännösten eroihin puuttumiseksi, jotka voivat olla esteenä sisämarkkinoiden syvemmälle yhdyntymiselle. Aloitteella pyritään mukauttamaan EU:n alv-kehys digiaikaan. Näin ollen sen tavoitteet ovat yhdenmukaisia myös yhden komission kuudesta ensisijaisesta painopisteestä, ”Euroopan digitaalinen valmius”, ja sen tavoitteen kanssa, jonka mukaan yrityksille on annettava mahdollisuus hyödyntää digitaalisen muutoksen tarjoamat mahdollisuudet.

Komissio on asettanut painopisteiksi veronkannon parantamisen sekä veropetosten, veronkierron ja verovilpin vähentämisen.⁴³ Nämä kaksi painopistettä ovat tämän aloitteen kulmakivi. Aloitteella tuetaan myös EU:n kestävä kasvun strategiaa⁴⁴, jolla pyritään parantamaan veronkantoa, vähentämään veropetoksia ja veronkiertoa sekä vähentämään yrityksille, yksityishenkilöille ja verohallinnoille sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia. Verotusjärjestelmien parantaminen kestävämmän ja oikeudenmukaisemman taloudellisen toiminnan edistämiseksi on myös osa EU:n kilpailukykyisen kestävyysagendaa.

Alv digiaikana -aloite on rinnakkainen muiden digitaalitalouteen liittyvien komission aloitteiden kanssa, joita ovat esimerkiksi äskettäin tehty ehdotus direktiiviksi työtä välittävien digitaalisten alustojen kautta työskentelevien henkilöiden työolojen parantamiseksi⁴⁵ sekä meneillään oleva lyhytaikaista vuokrausta käsittelevä työ. Näiden aloitteiden yleisenä tavoitteena on lisätä alustojen vastuuvollisuutta ja kasvattaa niiden roolia sääntelykehyksessä. Tämä on linjassa niiden muutosten kanssa, joita tässä direktiivissä ehdotetaan alustataloutta varten ja joilla veloitetaan alustat tietyissä olosuhteissa vastaamaan arvonlisäveron kantamisesta pienten alustatoimittajien sijasta. Tämä parantaa arvonlisäveron

⁴¹ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artikla.

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf

⁴³ Vuotuinen kasvuselvytys 2021 (ks. sivu 13) : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf

⁴⁴ Jäsenvaltioiden elpymis- ja palautumissuunnitelmissa esitetään monenlaisia uudistuksia, joilla pyritään parantamaan liiketoimintaympäristöä ja edistämään digitaali- ja vihreän teknologian käyttöönottoa. Uudistuksia täydennetään merkittävillä toimilla julkishallinnon strategiaan aloihin kuuluvien verohallintojen digitalisoimiseksi. (Vuotuinen selvitys kestävästä kasvusta 2022, COM(2021) 740 final).

⁴⁵ Ehdotetun direktiivin odotetaan lisäävän oikeusvarmuutta työtä välittävien digitaalisten alustojen kautta työskentelevien henkilöiden osalta, parantavan heidän työolojaan (myös algoritmeihin perustuvan hallinnon alaisuudessa toimivien itsenäisten ammatinharjoittajien osalta) ja parantavan alustavälitteisen työn avoimuutta ja jäljitettävyyttä, myös rajatylittävissä tilanteissa.

kantamista, koska monet näistä pienistä toimittajista eivät aina ole tietoisia mahdollisista alv-velvoitteistaan ja koska näiden velvoitteiden täyttäminen olisi heille joka tapauksessa vaikeaa.

Alv digiaikana -aloitteella varmistetaan myös yhdenmukaisuus olemassa olevan digitaalialan lainsäädännön, kuten sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa annetun EU:n direktiivin⁴⁶, kanssa. Kyseisellä direktiivillä pyritään helpottamaan sähköistä laskutusta koskevan yhteisen eurooppalaisen standardin käyttöä jäsenvaltioissa yhteentoimivuuden ja lähentymisen edistämiseksi EU:n tasolla. Näin voidaan vähentää rajatylittävän kaupan esteitä, jotka johtuvat erilaisista kansallisista sähköistä laskutusta koskevista oikeudellisista vaatimuksista ja teknisistä standardeista. Alv digiaikana -aloitteessa ehdotetaan, että tätä sähköistä laskutusta koskevaa eurooppalaista standardia olisi käytettävä oletusarvoisesti digitaalista alv-raportointia varten.

Tämä aloite on yhdenmukainen myös EU:n tullitoimintasuunnitelman⁴⁷ kanssa. Sähköisen kaupankäynnin hallinta on yksi tullitoimintasuunnitelman neljästä keskeisestä toiminta-alasta. Tämän vuoksi tässä ehdotuksessa esitetty tuontia koskevan arvonnäisäveron erityisjärjestelmän parantaminen rajoittuu kyseisen järjestelmän pakolliseen käyttöön ottoon alustojen osalta. Muut parannukset tai laajennukset, kuten ehdotus poistaa 150 euron raja-arvo, jonka alittuessa tätä yksinkertaistusjärjestelmää voidaan käyttää, toteutetaan tulliuudistuksen⁴⁸ yhteydessä.

Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin loppuraportissa⁴⁹ kansalaiset kehottivat yhdenmukaistamaan ja koordinoimaan veropolitiikkaa EU:n jäsenvaltioissa, jotta voidaan estää verovilppi ja veronkierto, sekä edistämään yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden välillä sen varmistamiseksi, että kaikki yritykset EU:ssa maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista. Alv digiaikana -aloite on yhdenmukainen näiden tavoitteiden kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Tällä direktiivillä muutetaan alv-direktiiviä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan nojalla. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

⁴⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa.

⁴⁷ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, *Tulliliiton vieminen seuraavalle tasolle: toimintasuunnitelma*, Bryssel 28.9.2020 ([customs-action-plan-2020-fi.pdf \(europa.eu\)](#)).

⁴⁸ [Komissio pyytää näkemyksiä EU:n tulevasta tulliuudistuksesta \(europa.eu\)](#).

⁴⁹ Euroopan tulevaisuuskonferenssi – raportti lopullisista tuloksista, toukokuu 2022, ehdotus 16(1–3). Euroopan tulevaisuutta käsittelevä konferenssi järjestettiin huhtikuun 2021 ja toukokuun 2022 välisenä aikana. Kyseessä oli ainutlaatuinen kansalaisjohtoinen keskustelemaan demokratian tapahtuma, johon osallistui tuhansia Euroopan kansalaisia sekä poliittisia toimijoita, työmarkkinaosapuolia, kansalaisyhteiskunnan edustajia ja keskeisiä sidosryhmiä Euroopan tasolla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Tämä aloite on toissijaisuusperiaatteen mukainen. Koska alv-direktiiviä on tarpeen muuttaa, jäsenvaltiot eivät voi itse saavuttaa tämän aloitteen tavoitteita. Siksi komission, jonka vastuulla on varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja edistää EU:n yleistä etua, on ehdotettava toimia tilanteen parantamiseksi.

Lisäksi koska keskeiset ongelmat – arvonlisäveron kantamisen ja valvonnan optimaalista heikompi toiminta sekä kohtuuttomat rasitteet ja säännösten noudattamisesta aiheutuvat kustannukset – ovat yhteisiä kaikille jäsenvaltioille, koordinoimattomat ja hajanaiset kansalliset toimet saattaisivat vääristää EU:n sisäistä kauppaa. Kohdennetussa kuulemisessa⁵⁰ yritykset ilmoittivat tältä osin kannattavansa sitä, että EU:n tasolla sovellettaisiin yhdenmukaisia alv-sääntöjä sen sijaan, että yritysten olisi noudatettava useita erilaisia kansallisen tason raportointi- ja rekisteröintivelvoitteita. Vastaavasti alustatalouden osalta lyhytaikaisen vuokrausmajoituksen ja matkustajaliikenteen aloilla on merkittävää kilpailun vääristymistä digitaalisten ja perinteisten markkinoiden välillä, ja lisäksi avustuspalveluihin sovellettavia suorituspaikkasääntöjä ei ole yhdenmukaistettu. Sen vuoksi komission on tarpeen varmistaa, että alv-säännöt yhdenmukaistetaan. Arvonlisäveron kantamisen ja valvonnan osalta alv-vajeen suuruus ja sen pysyvyys ajan mittaan merkitsevät sitä, että kansalliset välineet eivät riitä torjumaan rajatylittäviä petoksia, kuten MTIC-petosten arvioidut määrät osoittavat. Tällaisia petoksia voidaan torjua tehokkaasti ja vaikuttavasti vain koordinoituilla EU:n tason toimilla. Alv-petosten EU:n sisäinen ulottuvuus edellyttää näin ollen EU:n toimia raportointivelvoitteiden suhteen.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi.

Oikeasuhteisuus varmistetaan sillä, että jäsenvaltiot voivat päättää, ottavatko ne käyttöön kansallisia raportointivaatimuksia, erityisesti sen mukaan, onko kansallisten alv-petosten määrä niiden näkökulmasta kiireellinen ongelma. Vaatimus kansallisten järjestelmien yhteentoimivuudesta tai lähentymisestä EU:n sisäisen digitaalisen ilmoitusjärjestelmän kanssa on tarpeen, jotta voidaan hyväksyä EU:n laajuiset digitaalista raportointia koskevat vaatimukset.

Alustatalouden alalla oikeasuhteisuus varmistetaan keskittymällä majoitusalaan ja matkustajaliikenteeseen, joilla alv-kohtelun epätasa-arvoisuus on kaikkein akuutein ongelma.

Oikeasuhteisuus varmistetaan myös sillä, että aloitteen yhteistä alv-rekisteröitymistä koskeva pilari ei vaikuta kansallisiin alv-rekisteröintiprosesseihin. Sen sijaan siinä keskitytään vähentämään tilanteita, joissa kulutusjäsenvaltion ulkopuolelle sijoittautuneen elinkeinonharjoittajan on rekisteröidyttävä alv-velvolliseksi myös kulutusjäsenvaltiossa.

⁵⁰ ”VAT in the Digital Age”. Final Report (vol. IV Consultation Activities). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150.

Alv-rekisteröitymistä koskeva EU:n laajuinen kehys on oikeasuhteinen, koska se tekee sisämarkkinoiden toiminnasta kestävämpää. Moninkertaisen rekisteröitymisen tarpeen poistaminen EU:ssa voidaan sen luonteen vuoksi saavuttaa vain alv-direktiivin muuttamista koskevalla ehdotuksella.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotus edellyttää yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY, jäljempänä 'alv-direktiivi', yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 ja hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamista.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Sähköistä kaupankäyntiä koskevaa pakettia alettiin soveltaa 1. heinäkuuta 2021, ja siinä tehtiin erinäisiä muutoksia alv-sääntöihin, joita sovelletaan yritysten ja kuluttajien väliseen rajatylittävään verkkokauppaan EU:ssa. Merkittävimpiä muutoksia ovat unionin ja muun kuin unionin arvonlisäveron erityisjärjestelmien (Mini One Stop Shop, MOSS) soveltamisalan laajentaminen, 22 euron alv-vapautuksen raja-arvon poistaminen tuontitavaroilta, tuontia koskevan arvonlisäveron erityisjärjestelmän käyttöönotto sekä erityisjärjestelyt, joilla tuetaan arvonlisäveron kantamista arvoltaan enintään 150 euron suuruisten tuontitavaroiden etämyynnistä.

Komissio teki jälkiarvioinnin sähköistä kaupankäyntiä koskevan paketin soveltamisen kuudesta ensimmäisestä kuukaudesta. Alustavat tulokset ovat erittäin rohkaisevia ja osoittavat, että uudet toimenpiteet ovat olleet onnistuneita. Ensimmäisten kuuden kuukauden aikana näiden kolmen järjestelmän (unionin järjestelmän, muun kuin unionin järjestelmän ja IOSS-järjestelmän) kautta kerättiin yhteensä lähes 8 miljardia euroa arvonlisäveroa. Arvioinnin tulokset osoittavat, että unionin järjestelmän ja muun kuin unionin järjestelmän kautta kerättiin noin 6,8 miljardia euroa arvonlisäveroa, mikä vastaa vähintään 13,6:ta miljardia euroa vuodessa. Lisäksi kuuden ensimmäisen kuukauden aikana kerättiin noin 2 miljardia euroa arvonlisäveroa erityisesti sellaisista arvoltaan vähäisistä tavaroiden lähetyksistä, joiden todellinen arvo tuonnin yhteydessä on enintään 150 euroa, mikä vastaa noin 4:ää miljardia euroa vuositasolla. Kuuden ensimmäisen kuukauden aikana arvoltaan vähäisten tavaroiden tuonnista kerätystä 2 miljardin euron arvonlisäverosta lähes 1,1 miljardia euroa kerättiin IOSS-järjestelmän kautta. Näin ollen paketilla on saavutettu tavoite oikeudenmukaisemman ja yksinkertaisemman verotusjärjestelmän aikaansaamisesta ottaen samalla huomioon tarve suojata jäsenvaltioiden alv-tulot.

Paketin täytäntöönpano on myös auttanut torjumaan alv-petoksia. Tullitietojen analyysi osoittaa, että kahdeksan suurimman IOSS-järjestelmään rekisteröityneen elinkeinonharjoittajan osuus kaikista IOSS:n kautta ilmoitetuista liiketoimista oli noin 91 prosenttia. Tämä on erittäin rohkaiseva luku, koska se osoittaa, että uudella markkinapaikkoja koskevalla luovuttajaksi katsottua verovelvollista koskevalla säännöksellä on ollut vaikutusta sääntöjen noudattamiseen. Siksi ehdotuksessa esitetään, että myös alustavälitteisten majoitus- ja matkustajaliikennepalvelujen aloilla otetaan käyttöön oletetun suorittajan järjestelmä.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Euroopan komission verotuksen ja tulliliiton pääosasto (PO TAXUD) järjesti 6. joulukuuta 2019 Brysselissä tilaisuuden aiheesta ”alv digiaikana”. Tapahtuma kokosi yhteen alv-alalla toimivia sidosryhmiä keskustelemaan mahdollisuuksista ja haasteista, joita uudet teknologiat tuovat alv-alalle. Erityisesti keskusteltiin kehittyneiden teknologioiden käyttömahdollisuuksista. Seminaari tarjosi myös tilaisuuden jakaa viimeaikaisia kokemuksia siitä, miten jäsenvaltiot käyttävät digitaalisia ratkaisuja alv-raportoinnissa, alv-tietojen keruussa ja petosten havaitsemisessa.

Komissio teki yhteistyötä kahden asiantuntijaryhmän kanssa teknisen tason keskusteluja varten. Nämä olivat alv:n tulevaisuutta käsittelevä työryhmä (GFV) ja alv-asiantuntijaryhmä (VEG). Ryhmien kanssa pidetyissä kokouksissa (GFV:n kokoukset pidettiin 9. helmikuuta ja 6. toukokuuta 2022 ja VEG:n kokoukset 29. marraskuuta 2021 ja 10. kesäkuuta 2022) keskusteltiin erilaisista Alv digiaikana -aloitteeseen liittyvistä kysymyksistä. GFV:n ja VEG:n jäsenistä koostuvan alustatalouden alv-näkökohtia käsittelevän alaryhmän tehtävänä oli neuvoa ja avustaa verotuksen ja tulliliiton pääosastoa tekemällä perusteellinen analyysi alustatalouden eri toimijoiden kohtaamista arvonlisäveroon liittyvistä ongelmista. Tämän työn tulokset ovat saatavilla täällä: [2. ALV:N TULEVAISUUTTA KÄSITTELEVÄ TYÖRYHMÄ \(GFV\) – kirjasto \(europa.eu\)](#).

Lisäksi järjestettiin kaksi Fiscalis-työpajaa (toukokuussa ja lokakuussa 2021), joissa kerättiin jäsenvaltioilta ja sidosryhmiltä palautetta ”VAT in the Digital Age” -tutkimuksen väliraportista ja loppuraportin luonnoksesta.

Lisäksi 20. tammikuuta ja 5. toukokuuta 2022 välisenä aikana järjestettiin julkinen kuuleminen, johon saatiin 193 vastausta. Kuulemisessa pyydettiin sidosryhmiltä näkemyksiä siitä, soveltuvatko nykyiset alv-säännöt digiaikaan ja miten digitaalista teknologiaa voidaan käyttää sekä jäsenvaltioiden auttamiseen alv-petosten torjunnassa että yritysten hyödyksi. Kuulemisesta laadittu raportti on saatavilla aloitetta koskevan julkisen kuulemisen verkkosivulla osoitteessa https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/F_fi.

Sidosryhmät olivat samaa mieltä siitä, että vanhat alv-säännöt eivät vastaa digiajan tarpeisiin.

Alv-raportoinnin osalta vastaajat olivat yhtä mieltä siitä, että digitaalista raportointia koskevista vaatimuksista voisi olla hyötyä, ja pitivät parhaimpana vaihtoehtona sähköiseen laskutukseen perustuvaa ratkaisua, jota voitaisiin hyödyntää myös yritysten sisäisissä prosesseissa. Jäsenvaltiot puolestaan vaativat enemmän liikkumavaraa, kun ne päättävät kansallisista digitaalista raportointia koskevista vaatimuksistaan.

Alustatalouden osalta sidosryhmät yksilöivät useita ongelmia, ja näkemykset vaihtelivat vastaajan liiketoimintamallin mukaan. Ne, joihin vaikutukset kohdistuisivat (eli alustat), yleensä vastustivat oletettua suorittajaa koskevaa säännöstä ja ilmaisivat kannattavansa nykytilannetta.

Alv-rekisteröitymisen osalta sidosryhmät olivat yksimielisiä siitä, että laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän ja IOSS-järjestelmän soveltamisalaa olisi laajennettava. Yritykset pyysivät myös, että käännetty verovelvollisuus tehtäisiin pakolliseksi yhteisöön sijoittautumattomille verovelvollisille B2B-luovutusten ja -suoritusten osalta. Myös IOSS-järjestelmän pakolliseksi tekeminen sai kannatusta.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio hyödynsi Economisti Associati S.r.l:n tekemää analyysia ”VAT in the Digital Age” -tutkimuksessa⁵¹ (joka toteutettiin lokakuun 2020 ja maaliskuun 2022 välisenä aikana). Tutkimuksen loppuraportti toimitettiin komissiolle 1. huhtikuuta 2022.

Tutkimuksen tavoitteena oli ensinnäkin arvioida nykytilannetta digitaalisen raportoinnin vaatimusten, alustatalouden alv-kohtelun, yhteisen alv-velvolliseksi rekisteröinnin sekä IOSS-järjestelmän osalta ja toiseksi arvioida useiden mahdollisten toimenpidevaihtoehtojen vaikutuksia näillä aloilla.

- **Vaikutustenarviointi**

Sääntelyntarkastelulautakunnan käsitteli vaikutustenarviointia 22. kesäkuuta 2022 ja antoi sen perusteella ehdotuksesta myönteisen lausunnon (Ares(2022)4634471). Lautakunta suositteli, että arviointiin lisättäisiin tarkempia tietoja, jotta mallinnuksessa käytetyt menetelmät kuvattaisiin paremmin ja eri vaihtoehdot selvitetäisiin tarkemmin. Vaikutustenarviointia muutettiin tämän mukaisesti siten, että siihen sisällytettiin alustataloutta koskevia jäsenvaltio- ja alakohtaisia näkökulmia, kattava kuvaus mallintamisessa käytetyistä ekonometrisesta analyysista ja tekniikoista sekä tiedot eri vaihtoehtoihin liittyvien digitaalista raportointia koskevien vaatimusten rakenteesta.

Vaikutustenarvioinnissa analysoitiin useita eri toimenpidevaihtoehtoa:

- **Alv-raportoinnin** osalta vaihtoehtoihin kuuluivat muun muassa suositus ottaa käyttöön EU:n digitaalista raportointia koskevat vaatimukset, tietojen edellyttäminen tietyssä tietomuodossa sekä digitaalista raportointia koskevien vaatimusten pakollinen käyttöönotto sekä EU:n että kansallisella tasolla.
- **Alustatalouden alv-kohtelun** osalta vaihtoehdot vaihtelivat lainsäädännöllisistä selvennyksistä aina velvoitteeseen ottaa käyttöön laaja-alainen oletettua suorittajaa koskeva säännös, jota sovelletaan kaikkiin alustojen kautta myytäviin palveluihin.
- **Alv-rekisteröitymisen** osalta vaihtoehdot liittyivät EU:n sisäiseen kauppaan (laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajennuksen eri mittakaavat ja käännetyn verovelvollisuuden käyttöönotto yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten B2B-luovutuksissa) ja arvoltaan vähäisten lähetysten tuontiin (IOSS-järjestelmän tekeminen pakolliseksi eri luovuttajille soveltamalla tiettyä raja-arvoa tai soveltamatta mitään raja-arvoa ja IOSS-järjestelmän käyttöä koskevan 150 euron raja-arvon poistaminen).

⁵¹ ”VAT in the Digital Age”. Final report (vol. I–III). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150.

Analyysi osoitti, että tehokkuuden, suhteellisuuden ja toissijaisuuden kannalta paras tasapaino eri toimenpidevaihtoehtojen välillä saavutettaisiin yhdistämällä vaihtoehdot, joissa otetaan käyttöön digitaalista raportointia koskevat vaatimukset EU:n tasolla, säädetään oletettua suorittajaa koskevasta säännöksestä, jota sovelletaan lyhytaikaisen vuokrausmajoituksen ja matkustajaliikenteen aloilla, sekä toteutetaan kattavampi laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajennus, otetaan käyttöön käännetty verovelvollisuus ja tehdään IOSS-järjestelmän käytöstä pakollista alustoille.

Vuosina 2023–2032 tämän lähestymistavan odotetaan tuottavan 172–214 miljardin euron nettohyödyt, joihin sisältyy 51 miljardin euron säästöt. Nämä säästöt koostuvat muun muassa seuraavista:

- 41,4 miljardia euroa alv-raportoinnista (josta 11 miljardia euroa vanhojen ilmoitusvelvollisuuksien poistamisesta, 24,2 miljardia euroa hajanaisuudesta aiheutuvien kustannusten vähenemisestä, 4,3 miljardia euroa esitäytetyistä alv-ilmoituksista ja 1,9 miljardia euroa sähköisen laskutuksen tuomista eduista)
- 0,5 miljardia euroa alustatalouden alan järjeistämistä ja selkeyttämisestä
- 8,7 miljardia euroa alv-rekisteröintivelvoitteiden poistamisesta. Lisäksi odotetaan hyötyjä, jotka liittyvät ympäristöön, yhteiskuntaan ja liiketoiminnan automatisointiin sekä sisämarkkinoiden toimintaan (tasapuolisemmat toimintaedellytykset) ja verovalvonnan tehokkuuteen.

Kestävän kehityksen tavoitteiden 8 ja 9⁵² mukaisesti tehokkaampi ja kestävämpi alv-järjestelmä edistää talouskasvua, kun taas digitaalinen ilmoittaminen tukee liiketoiminnan automatisointia ja edistää innovointia. Digitalisaatio oletusarvona -periaatteen mukaisesti digitaalisen ilmoittamisen käyttöönotto vähentää paperilaskujen määrää ja hyödyttää ympäristöä.

Vaikutustenarviointi ja sen liitteet, vaikutustenarvioinnin tiivistelmä ja sääntelyntarkastelulautakunnan lausunto vaikutustenarvioinnista ovat saatavilla kuulemisen sivulla ”Kerro mielipiteesi” -portaalissa osoitteessa https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-Alv-digiaikana_fi.

• Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen

Tämä ehdotus on REFIT-aloite, jolla nykyaikaistetaan nykyisiä alv-sääntöjä ja jossa otetaan huomioon digitaaliteknologian tarjoamat mahdollisuudet.⁵³ Ehdotuksen odotetaan yhdenmukaistavan alv-kohtelua ja edistävän rajatylittävien luovutusten ja suoritusten tarjontaa sisämarkkinoilla sekä parantavan veronkantoa ja siten varmistavan kestävät tulot covid-19-pandemiasta elpymisen aikana.

Odotuksena on, että rajatylittävää liiketoimintaa harjoittavat yritykset hyötyvät ehdotuksen täytäntöönpanosta. Yleisesti ottaen digitaalista raportointia koskevien vaatimusten

⁵² <https://unric.org/fi/kestavan-kehityksen-tavoitteet/>

⁵³ Komission työohjelma 2022, liite II: REFIT-aloitteet, alajakso ”Ihmisten hyväksi toimiva talous” (nro 20).

käyttöönotto EU:n tasolla, oletettua luovuttajaa/suorittajaa koskeva järjestelmä ja yhteinen alv-velvollisten rekisteröintijärjestelmä tukevat ”yksi sisään, yksi ulos” -periaatetta tai menevät jopa sitä pidemmälle, kun otetaan huomioon kansallisten viranomaisten asettamat lukuisat eri velvoitteet. Vuosien 2023 ja 2032 välisenä kymmenvuotiskautena säästöjen arvioidaan olevan 51 miljardia euroa, ja täytäntöönpanon kokonaiskustannukset (yritysten ja kansallisten hallintojen osalta) ovat 13,5 miljardia euroa samalla ajanjaksolla.

Yhteenvetoilmoitusten poistamisen digitaalista raportointia koskevien vaatimusten käyttöönoton seurauksena odotetaan hyödyttävän rajatylittävää liiketoimintaa harjoittavia yrityksiä. Yrityksille, jotka eivät harjoita rajatylittävää toimintaa (valtaosa mikro- ja pienyrityksistä), aiheutuisi kuitenkin kustannuksia digitaalista raportointia koskevien vaatimusten käyttöönotosta. Näitä kustannuksia voitaisiin osittain vähentää ottamalla käyttöön kansallisella tasolla lisäpalveluja, kuten esitäytetyt alv-ilmoitukset. Yhteisen alv-velvollisten rekisteröintijärjestelmän odotetaan vähentävän entisestään moninkertaisen rekisteröinnin tarvetta eri jäsenvaltioissa ja auttavan vähentämään hallinnollisia rasitteita ja näihin liittyviä kustannuksia sellaisten yritysten osalta, jotka osallistuvat rajatylittäviin luovutuksiin sisämarkkinoilla.

Fit for Future -foorumi sisällytti Alv digiaikana -aloitteen vuoden 2022 työohjelmaansa ja totesi, että se voi vähentää hallinnollista rasitetta politiikan alalla.⁵⁴ Tämän asiantuntijaryhmän 5. joulukuuta 2022 antaman lausunnon perustana oleva näyttö on otettu huomioon tätä ehdotusta valmisteltaessa.

- **Perusoikeudet**

Ei sovelleta

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksen odotetaan lisäävän jäsenvaltioiden alv-tuloja. Operatiiviset tavoitteet on asetettu siten, että alv-vaje pienenee jopa 4 prosenttiyksikköä vuoden 2019 tasoon verrattuna, perustaso huomioon ottaen. Arvioitu kokonaishyöty vuosina 2023–2032, mukaan lukien alv-tulojen lisäys, on 172–214 miljardia euroa.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Arvonlisäverokomitea on arvonlisäveroasioita käsittelevä neuvoa-antava komitea, johon osallistuu kaikkien jäsenvaltioiden edustajia ja jonka puheenjohtajana toimii verotuksen ja tulliliiton pääosaston (PO TAXUD) virkamiehiä. Komitea seuraa Alv digiaikana -aloitteen täytäntöönpanoa sekä käsittelee ja selvittää mahdollisia jäsenvaltioiden välisiä tulkintakiistoja uudesta lainsäädännöstä.

Hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea käsittelee kaikkia mahdollisia jäsenvaltioiden väliseen hallinnolliseen yhteistyöhön liittyviä kysymyksiä, jotka johtuvat tämän

⁵⁴ [2022 annual work programme – fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022-annual-work-programme-fit-for-future-platform_en.pdf).

lainsäädäntöpaketin uusista säännöksistä. Jos tarvitaan uusia lainsäädännöllisiä muutoksia, GFV:tä ja VEG:tä voidaan konsultoida edelleen.

Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot seuraavat ja arvioivat, toimiiko tämä aloite asianmukaisesti ja missä määrin sen tavoitteet on saavutettu. Tämä tapahtuu tähän ehdotukseen liittyvän vaikutustenarvioinnin 4 kohdassa esitettyjen indikaattorien perusteella.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ehdotus edellyttää selittäviä asiakirjoja direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Alustat: 28 a artikla, 46 a artikla, 135 artiklan 3 kohta, 136 b artikla, 172 a artikla, 242 a artikla ja 306 artikla

Alustavälitteisen lyhytaikaisen vuokrausmajoituksen ja matkustajaliikenteen aloilla otetaan käyttöön oletettua suorittajaa koskeva järjestelmä (28 a artikla). Jos suorittajaksi katsottu verovelvollinen ei peri arvonnäisäveroa esimerkiksi siksi, että kyseessä on luonnollinen henkilö tai pk-yritysten erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen, alusta perii ja tilittää alv:n tästä alkuperäisestä palvelusta. Näin varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset palveluja tarjoavien alustojen ja muiden verovelvollisiksi katsottavien perinteisten palveluntarjoajien välillä aiheuttamatta rasitetta alustan kautta toimiville alkuperäisille suorittajille. Oletettua suorittajaa koskeva malli on yksinkertaistustoimenpide, jonka tarkoituksena on helpottaa arvonnäisäveron kantamista tietyissä tilanteissa, kuten silloin, kun liiketoimen välittäjällä (eli alustalla) on alkuperäistä suorittajaa paremmat edellytykset varmistaa kyseisestä liiketoimesta maksettavan arvonnäisäveron kantaminen. Syynä tähän voi olla joko se, että alv:n kantaminen olisi kyseiselle alkuperäiselle suorittajalle liian työlästä (esimerkiksi silloin, kun alkuperäinen suorittaja on luonnollinen henkilö tai pk-yritysten erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen), tai se, että on varmempaa kerätä alv kyseiseltä välittäjältä (kun alkuperäinen suorittaja ei ole sijoittautunut EU:hun). Toimenpiteen käytännön soveltamiseen liittyviä muita tekijöitä käsitellään tähän ehdotukseen liittyvässä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 muuttamista koskevassa ehdotuksessa.

Väärinkäytösten estämiseksi on täsmennetty, että matkatoimistoja koskevaa erityisjärjestelmää ei sovelleta liiketoimiin, joiden osalta alustan katsotaan olevan oletettu suorittaja (306 artikla).

Lisäksi voimassa olevaan alv-lainsäädäntöön on tehty selvennyksiä tällä alueella seuraavasti:

- Alustan tarjoamia avustuspalveluja olisi pidettävä välityspalveluina (46 a artikla). Tämä mahdollistaa suorituspaikkaa koskevien sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen avustuspalveluihin.
- Alkuperäiseltä suorittajalta alustalle tapahtuva palvelujen suoritus on vapautettava arvonnäisäverosta ilman vähennysoikeutta (136 b artikla).
- Lyhytaikaista vuokrausmajoitusta on pidettävä luonteeltaan hotellialaan rinnastettavissa olevana alana, eikä sitä näin ollen voida vapauttaa arvonnäisäverosta (135 artikla). Näin varmistetaan, että alustalta loppukuluttajalle tapahtuvaa

palvelujen suoritusta kohdellaan arvonlisäverotuksessa samalla tavalla kuin palveluja, joita perinteiset hotellit suorittavat loppukuluttajille.

- Alustalta loppuasiakkaalle tapahtuva suoritus ei saisi vaikuttaa alustan arvonlisäveron vähennysoikeuteen (172 a artikla).
- Oletettua suorittajaa koskevan mallin ulkopuolelle jäävien suoritusten osalta alustan on pidettävä kirjaa sekä yritysten välisistä (B2B) että kuluttajakaupan (B2C) suorituksista (242 a artikla). Täydentävällä lainsäädännöllä (ehdotus asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta) yhdenmukaistetaan se, miten nämä tiedot on toimitettava jäsenvaltioille. Oletettua suorittajaa koskevan mallin soveltamisalaan kuuluviin suorituksiin sovelletaan tavanomaisia alv-kirjanpitosääntöjä.

Sähköinen laskutus on yleissääntö laskujen laatimisessa: 217, 218 ja 232 artikla

Alv-direktiivin mukauttaminen uuteen digitaaliseen todellisuuteen edellyttää sähköisten laskujen kohtelun muuttamista. Tähän asti alv-direktiivissä on kohdeltu paperilaskuja ja sähköisiä laskuja yhdenvertaisesti. Direktiivin 232 artiklassa edellytetään, että sähköisen laskun käyttö edellyttää vastaanottajan suostumusta. Tämä vaatimus on estänyt jäsenvaltioita ottamasta käyttöön pakollista sähköistä laskutusta, jota voitaisiin käyttää sähköisen ilmoitusjärjestelmän perustana. Lisäksi se on hidastanut sähköisen laskutuksen kehittämistä, sillä verovelvolliset eivät ole voineet mukauttaa laskutusjärjestelmiään täysin sähköisen laskutuksen toteuttamiseksi, koska niiden oli laadittava paperilasku aina, kun vastaanottaja ei hyväksynyt sähköisiä laskuja.

Ehdotuksessa tätä tilannetta muutettaisiin siten, että 218 artiklassa säädetään sähköinen lasku laskujen laatimisen oletusmuodoksi. Paperilaskujen käyttö on mahdollista vain silloin, kun jäsenvaltiot sallivat ne. Tämä lupa ei kuitenkaan voi kattaa tapauksia, joihin sovelletaan XI osaston 6 luvussa säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia, koska tämä estäisi tietojen automaattisen ilmoittamisen tai ainakin vaikeuttaisi sitä. Verovelvolliset saavat kuitenkin aina laatia eurooppalaisen standardin mukaisia sähköisiä laskuja. Tämä standardi hyväksyttiin komission täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2017/1870⁵⁵ direktiivissä 2014/55/EU vahvistetun vaatimuksen mukaisesti. Sähköisten laskujen laatimisen ja vastaanottajalle lähettämisen edellytyksenä ei voi olla jäsenvaltion veroviranomaisten ennakkosuostumus tai -varmennus. Useille jäsenvaltioille on kuitenkin myönnetty erityislupa soveltaa pakollista sähköistä laskutusta, jos tällaisia hyväksyntäjärjestelmiä on otettu käyttöön. Kyseiset jäsenvaltiot voivat soveltaa näitä järjestelmiä ainoastaan 1. tammikuuta 2028 asti, millä varmistetaan kansallisten järjestelmien yhdenmukaisuus EU:n digitaalisen ilmoitusjärjestelmän kanssa.

Sen varmistamiseksi, että verovelvolliset eivät ole riippuvaisia vastaanottajan suostumuksesta käyttää sähköistä laskua, 232 artikla poistetaan alv-direktiivistä.

⁵⁵ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1870, annettu 16 päivänä lokakuuta 2017, sähköisen laskutuksen eurooppalaisen standardin viitetietojen sekä syntaksien luettelon julkaisemisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti.

Lisäksi alv-direktiivissä olevaa sähköisen laskun määritelmää muutetaan siten, että se on yhdenmukainen sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa annetun direktiivin 2014/55/EU kanssa, jolla säännellään sähköistä laskutusta yritysten ja viranomaisten välisissä liiketoimissa (B2G). Kun alv-direktiivissä viitataan sähköisiin laskuihin, viitataan näin ollen rakenteisessa sähköisessä muodossa oleviin laskuihin.

Määräaika laskujen laatimiselle yhteisön sisäisistä tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista silloin, kun sovelletaan käännettyä verovelvollisuutta: 222 artikla

Kun on kyse verosta vapautetuista yhteisön sisäisistä tavaroiden luovutuksista ja sellaisista sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamista palveluista, joihin sovelletaan käännettyä verovelvollisuutta, alv-direktiivissä säädetään määräajasta, jonka kuluessa on laadittava sähköinen lasku. Tämä määräaika voi olla enintään 45 päivää verotettavan tapahtuman toteutumisesta.

Uusi ilmoitusjärjestelmä perustuu reaaliaikaisiin tietoihin. Koska ilmoittaminen perustuu laskun laatimiseen, tällainen määräaika viivästyttää liikaa kyseisiä luovutuksia ja suorituksia koskevien tietojen toimittamista verohallinnolle. Tästä syystä 222 artiklassa asetetaan näissä tapauksissa laskun laatimisen määräajaksi kaksi päivää verotettavan tapahtuman toteutumisesta.

Kokoomalaskujen laatimista koskevan mahdollisuuden poistaminen: 223 artikla

Uuden ilmoitusjärjestelmän tavoitteena on antaa veroviranomaisille tietoja liiketoimista lähes reaaliaikaisesti ja edistää sähköisten laskujen käyttöä. Mahdollisuus laatia kokoomalaskuja kalenterikuukaudelta on näiden tavoitteiden vastainen. Tästä syystä 223 artikla poistetaan, joten kokoomalaskujen laatiminen ei ole enää mahdollista.

Laskujen sisältö: 226 artikla

Uuden ilmoitusjärjestelmän tavoitteena on antaa veroviranomaisille tarvittavat tiedot ja samalla minimoida verovelvollisille aiheutuva hallinnollinen rasite. Jälkimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi ilmoitusjärjestelmässä hyödynnetään sähköistä laskutusta ilmoitusprosessin automatisoimiseksi. Jotta tämä olisi mahdollista, laskuun on kuitenkin sisällytettävä kaikki tiedot, joita veroviranomaiset tarvitsevat ilmoitusvelvollisuutta varten.

Tästä syystä 226 artiklaa on muutettu sen varmistamiseksi, että kaikki ilmoitettavat tiedot sisällytetään laskuun. Laskun sisältöön on sisällytetty seuraavat tietoelementit: sen pankkitilin tunniste, jolle maksu suoritetaan, sovitut päivämäärät ja kunkin konkreettiseen liiketoimeen liittyvän maksun määrä sekä korjauslaskun osalta korjatun laskun tunnistetiedot.

Vanhentuneiden artiklojen poistaminen: 237 artikla

237 artiklassa säädetään komission velvollisuudesta esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus laskutussääntöjen vaikutuksista. Koska tämä velvoite on jo täytetty⁵⁶, tätä artiklaa ei ole syytä säilyttää alv-direktiivissä.

Digitaalinen ilmoitusjärjestelmä yhteisöliiketoimia varten: 262–271 artikla

Yksi aloitteen tavoitteista on korvata vanhentuneet yhteenvedoilmoitukset yhteisöliiketoimia koskevilla digitaalisen raportoinnin vaatimuksilla, joiden avulla saadaan nopeammin laadukkaampia liiketoimikohtaisia tietoja. Nämä tiedot syötetään jäsenvaltioiden riskianalyyysjärjestelmiin, joiden avulla jäsenvaltiot voivat torjua unionin sisäiseen kauppaan liittyviä alv-petoksia. Tätä varten XI osaston 6 luvussa, jossa käsitellään yhteenvedoilmoituksia, käsitellään nyt digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia, ja sen uudessa 1 jaksossa käsitellään yhteisöliiketoimiin sovellettavia digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia.

Yhteisöliiketoimiin sovellettavat digitaalista raportointia koskevat vaatimukset kattavat samat liiketoimet, jotka kuuluivat yhteenvedoilmoitusten piiriin, lukuun ottamatta 17 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisia call off -varastoja, jotka lakkautetaan. Tästä syystä 262 artiklan toinen kohta poistetaan. Lisäksi 194 artiklan mukaisen käännetyn verovelvollisuuden piiriin kuuluvat tavaroiden luovutukset ja palvelujen suoritukset sisällytetään myös yhteenvedoilmoituksiin ja siten digitaalista raportointia koskeviin vaatimuksiin.

Direktiivin 263 artiklassa säädetään uuden digitaalisen ilmoitusjärjestelmän pääpiirteistä: tiedot on toimitettava liiketoimikohtaisesti, tietojen toimittamisen määräaika on kaksi työpäivää laskun laatimisesta tai päivästä, jona lasku olisi pitänyt laatia, jos verovelvollinen ei ole noudattanut velvollisuuttaan laatia lasku, tiedot on toimitettava sähköisesti, ja jäsenvaltioiden on säädettävä keinoista tällaisten tietojen toimittamiseksi. Lisäksi nämä tiedot voi toimittaa joko verovelvollinen itse tai tämän puolesta toimiva kolmas osapuoli.

Tiedot voidaan toimittaa eurooppalaisen standardin mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia sähköisistä laskuista saatavien tietojen toimittamisen käyttäen muita tietomuotoja, kunhan ne sallivat myös eurooppalaisen standardin käytön. Jäsenvaltioiden sallimien tietomuotojen osalta on joka tapauksessa varmistettava yhteentoimivuus eurooppalaisen standardin kanssa.

Tämä säännös antaa jäsenvaltioille ja verovelvollisille joustovaraa käyttää tietojen toimittamisessa erilaisia tietomuotoja. Siinä säädetään kuitenkin vähintään yhdestä standardista, jonka kaikki jäsenvaltiot hyväksyvät. Tämän seurauksena yritykset voivat toimittaa yhteisöliiketoimia koskevat tiedot eurooppalaisen standardin mukaisesti missä tahansa jäsenvaltiossa ilman, että niiden tarvitsee mukautua erilaisiin ilmoitusjärjestelmiin.

⁵⁶ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EU laskutussääntöjen arvioinnista (COM(2020) 47 final).

Direktiivin 264 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään tiedoista, jotka on toimitettava kustakin liiketoimesta. Nämä tiedot ovat periaatteessa samat kuin ne, jotka oli toimitettava yhteenveltoilmoituksissa, mutta ne on annettava erikseen kunkin liiketoimen osalta eikä hankkijakohtaisesti yhteenlaskettuina. Uusia kenttiä on kuitenkin lisätty petosten havaitsemisen parantamiseksi. Näihin kuuluvat viittaus edelliseen laskuun korjauslaskun tapauksessa, sen pankkitilin tunniste, jolle maksu suoritetaan, sekä liiketoimeen liittyvien maksujen päivämäärät. Täydellisen standardoinnin ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäännöt tätä tarkoitusta varten käytettävän yhteisen sähköisen viestin määrittelemiseksi.

Direktiivin 266 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat edellyttää myös muita tietoja yhteisöliiketoimista. Tämä mahdollisuus on ristiriidassa alan toivotun yhdenmukaistamisen kanssa. Tästä syystä tämä artikla poistetaan alv-direktiivistä, joten verovelvollisten on toimitettava aina samat tiedot suorittamistaan yhteisöliiketoimista riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa liiketoimi suoritetaan.

Direktiivin 268 artiklassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus kerätä tietoja verovelvollisilta, jotka suorittavat niiden alueella tavaroiden yhteisöhankintoja tai niihin rinnastettavia liiketoimia. Aiemmin näiden tietojen kerääminen yhteenveltoilmoituksissa oli jäsenvaltioille vapaaehtoista.

Yhteenveltoilmoitusten korvaaminen uudella digitaalisella ilmoitusjärjestelmällä edellyttää, että muutetaan tiettyjä alv-direktiivin artikloja, jotka sisälsivät viittauksia yhteenveltoilmoituksiin, jotta nämä viittaukset voidaan korvata viittauksilla uuteen ilmoitusjärjestelmään. Tämä koskee 42, 138 a, 262, 265 ja 267 artiklaa. Muut artiklat, joissa säädettiin yhteenveltoilmoitusten näkökohdista ja joita ei enää tarvita uuden ilmoitusjärjestelmän vuoksi, on poistettu. Tämä koskee 266, 269, 270 ja 271 artiklaa.

Digitaalinen ilmoitusjärjestelmä tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, jotka suoritetaan vastikkeellisesti yhden jäsenvaltion alueella: 271 a–273 artikla

Sen lisäksi, että yhteenveltoilmoitukset korvataan uudella yhteisöliiketoimia koskevalla digitaalisella ilmoitusjärjestelmällä, aloitteella pyritään yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden alueella vastikkeellisesti suoritettuja tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia koskevat nykyiset ja tulevat ilmoitusjärjestelmät. Näin vältetään hallinnollinen rasite, jota tästä hajanaisesta kehyksestä aiheutuu rajatylittävää liiketoimintaa harjoittaville verovelvollisille. Nämä järjestelmät yhdenmukaistetaan yhteisöliiketoimia varten suunnitellun digitaalisen ilmoitusjärjestelmän kanssa, mikä yksinkertaistaa sääntöjen noudattamista verovelvollisten kannalta, koska nämä voivat toimittaa yhteisessä muodossa sekä kotimaisista että yhteisöliiketoimista vaaditut tiedot missä tahansa jäsenvaltiossa.

Tämä yhdenmukaistaminen toteutetaan XI osaston 6 luvun uuteen 2 jaksoon sisältyvillä säännöillä.

Direktiivin 271 a artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön järjestelmän, joka koskee tietojen ilmoittamista verovelvollisten välillä suoritetuista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista niiden alueella. Direktiivin 271 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön myös muun tyyppisiä liiketoimia koskevia ilmoitusjärjestelmiä. Tämä jälkimmäinen kohta kattaa esimerkiksi tietojen ilmoittamisen

verovelvollisten yksityishenkilöille suorittamista tavaroiden luovutuksista tai palvelujen suorituksista.

On huomattava, että 271 a artiklan soveltaminen on jäsenvaltioille vaihtoehto eikä velvollisuus. Jos ne kuitenkin päättävät ottaa käyttöön kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoitusjärjestelmän, toisin sanoen järjestelmän, joka koskee tietojen ilmoittamista verovelvollisten välisistä liiketoimista niiden jäsenvaltion alueella, tällaisen järjestelmän on oltava 271 b artiklassa säädettyjen ominaisuuksien mukainen.

Direktiivin 271 b artiklan mukaisen ilmoitusjärjestelmän ominaisuudet ovat samankaltaiset kuin yhteisöliiketoimia varten suunnitellun järjestelmän: tiedot on ilmoitettava liiketoimikohtaisesti, tietojen toimittamisen määräaika on kaksi työpäivää laskun laatimisesta tai päivästä, jona lasku olisi pitänyt laatia, jos verovelvollinen ei ole noudattanut velvollisuuttaan laatia lasku, tiedot voi toimittaa joko verovelvollinen itse tai tämän puolesta toimiva kolmas osapuoli, ja tiedot voidaan toimittaa eurooppalaisen standardin mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat antaa verovelvollisten käyttöön myös lisävälineitä tietojen toimittamiseksi. Tavoitteena on jälleen kerran tarjota jäsenvaltioille ja verovelvollisille riittävästi joustovaraa, jotta ne voivat käyttää erilaisia menetelmiä tietojen toimittamiseen, mutta samalla säätää vähintään yhdestä standardista, jonka kaikki jäsenvaltiot hyväksyvät, jotta yritykset voivat toimittaa tiedot eurooppalaisen standardin mukaisesti missä tahansa jäsenvaltiossa ilman, että niiden tarvitsee mukautua erilaisiin ilmoitusjärjestelmiin.

On tarpeen tarkistaa, saavutetaanko ilmoitusjärjestelmän uudistuksella sille asetetut tavoitteet eli alv-vajeen pienentäminen ja järjestelmien hajanaisuudesta verovelvollisille aiheutuvien kustannusten vähentäminen. Tästä syystä 271 c artiklassa edellytetään, että komissio esittää viimeistään maaliskuussa 2033 kertomuksen, jossa arvioidaan tämän uudistuksen tuloksia, sekä tarvittaessa tekee ehdotuksen mahdollisten rajoitteiden poistamiseksi ja ehdottaa uusia kansallista raportointia koskevia yhdenmukaistamistoimenpiteitä. Tämä määräaika mahdollistaa sen, että ilmoitusjärjestelmien arviointi voidaan tehdä sen jälkeen, kun järjestelmät on pantu kaikilta osin täytäntöön, kun otetaan huomioon, että järjestelmien on oltava täysin mukautettuja yhdenmukaistettuihin vaatimuksiin vasta vuonna 2028.

Ilmoitusjärjestelmien yhdenmukaistamiseksi ei riitä se, että ainoastaan tulevat järjestelmät toteutetaan tässä aloitteessa esitettyjen ominaisuuksien mukaisesti, vaan jäsenvaltioiden, joilla on jo käytössä näitä liiketoimia koskevia ilmoitusjärjestelmiä, on mukautettava myös ne yhdenmukaistetun ilmoitusjärjestelmän ominaisuuksiin. Tätä varten aloitteessa edellytetään, että mukautus tehdään viimeistään vuonna 2028.

Direktiivin 273 artiklassa annetaan edelleen jäsenvaltioille vapaus säätää sellaisista velvollisuuksista, joita ne pitävät välttämättöminä alv:n kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi. Tämä vapaus rajoittuu kuitenkin ilmoitusvelvollisuuksiin, jotka voidaan panna täytäntöön ainoastaan XI osaston 6 luvun säännösten mukaisesti niiden soveltamisalaan kuuluvien liiketoimien osalta.

Yhteinen alv-velvollisten rekisteröintijärjestelmä sekä nykyisten sähköistä kaupankäyntiä koskevien sääntöjen ja voittomarginaalijärjestelmän parannukset

Voimassa olevaan alv-lainsäädäntöön on tehty muutoksia ja selvennyksiä, jotka esitetään jäljempänä.

Siirryttäessä kohti määräpaikassa tapahtuvaa verotusta ja direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285 muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta annetun neuvoston direktiivin (EU) 2022/542⁵⁷ 4 artiklan mukaisesti 14 artiklan 4 kohdan 1 alakohdan a alakohtaa muutetaan siten, että yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin määritelmää laajennetaan kattamaan käytetyt tavarat sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineet. Lisäksi 35 artikla poistetaan, minkä seurauksena näiden tavaroiden luovutukset verotetaan määräpaikassa 33 artiklan a alakohdan mukaisesti. Näin mahdollistetaan laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän yksinkertaistusten soveltaminen tällaisen etämyynnin ilmoittamiseen, mikä vähentää entisestään tarvetta rekisteröityä useissa jäsenvaltioissa.

Arvonlisäveron kiertämismahdollisuuksien vähentämiseksi uudessa 39 a artiklassa säädetään, että sellaiset taide- ja antiikkiesineiden luovutukset, joihin ei liity lähettämistä tai kuljettamista (tai jos kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa), verotetaan paikassa, johon hankkija on sijoittautunut tai jossa hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.

Oletettua luovuttajaa koskevan säännön soveltamisalaa laajennetaan 14 a artiklaan tehtävillä muutoksilla. Erityisesti EU:ssa tapahtuvien tavaroiden luovutusten osalta muutetaan artiklan 2 kohtaa oletettua luovuttajaa koskevan säännön soveltamisalan laajentamiseksi. Laajennettu säännös kattaa nyt kaikki EU:ssa tapahtuvat tavaroiden luovutukset sähköisen rajapinnan kautta riippumatta siitä, mihin alkuperäinen luovuttaja on sijoittautunut ja mikä on ostajan asema. Lisäksi artiklaan lisätään uusi 3 kohta, jossa säädetään oletettua luovuttajaa koskevan säännön soveltamisesta tiettyihin omien tavaroiden siirtoihin, jotka mahdollistetaan sähköisen rajapinnan kautta.

Call off -varastojärjestelyjä koskevia alv-direktiivin säännöksiä muutetaan siten, että otetaan käyttöön määräaika, 31. joulukuuta 2024, jonka jälkeen ei voida suorittaa kyseisten järjestelyjen mukaisia uusia varastosiiroja. Call off -varastojärjestelyjä koskevaa 17 a artiklaa muutetaan lisäämällä siihen uusi kohta, jossa selvennetään, että artiklan soveltaminen päättyy 31. joulukuuta 2025. Nämä muutokset tehdään siksi, että nykyisiä call off -varastojärjestelyjä ei enää tarvita, koska omien tavaroiden siirtoja koskeva uusi laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän yksinkertaistus on kattava ja kattaa tällä hetkellä call off -varastojärjestelyjen piiriin kuuluvien tavaroiden rajatylittävät siirrot.

Direktiivin 59 c artiklassa säädetään kalenterivuosiakohtaisesta 10 000 euron raja-arvosta, jonka alittuessa vain yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneen luovuttajan suorittamat televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen rajatylittävät suoritukset ja yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti voivat olla arvonlisäveron alaisia siinä jäsenvaltiossa, johon kyseinen televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisiä palveluja suorittava verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa tavarat sijaitsevat niiden lähetysten tai kuljetuksen alkamishetkellä. Nyt selvennetään, että rajatylittävien televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten

⁵⁷ Neuvoston direktiivi (EU) 2022/542, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2022, direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285 muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta.

palvelujen suoritusten lisäksi tähän raja-arvoon luetaan ainoastaan sellaisten tavaroiden yhteisön sisäinen etämyynti, jotka luovutetaan verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiosta.

Direktiivin 66 artiklaan tehtävällä muutoksella selvennetään verotettavan tapahtuman syntyhetkeä muuhun kuin unionin järjestelmään ja unionin järjestelmään sisältyvien yksinkertaistusten mukaisten luovutusten ja suoritusten osalta.

Direktiivin 143 artiklan uudessa 1 a kohdassa säädetään, että komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tietäntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi siten, että varmistetaan paremmin 143 artiklan 1 kohdan ca alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamiseksi vaadittavan luovuttajan tai tämän puolesta toimivan välittäjän yksilöllisen IOSS-järjestelmän alv-tunnisteen asianmukainen käyttö ja todentaminen.

Jotta voitaisiin edelleen vähentää tarvetta rekisteröityä alv-velvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa kotimaisen B2B-luovutuksen verotus tapahtuu, 194 artiklaan on tehty muutos, joka velvoittaa jäsenvaltiot sallimaan käännetyin verovelvollisuuden soveltamisen silloin, kun luovuttaja, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, suorittaa tavaroiden luovutuksen vastaanottajalle, joka on rekisteröity alv-velvolliseksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Uudistuksella varmistetaan, että tällaisissa olosuhteissa luovuttajan, jota ei ole tunnistettu kyseisessä jäsenvaltiossa, ei myöskään tarvitse rekisteröityä alv-velvolliseksi kyseisessä maassa. Lisäksi muutoksella suljetaan voittomarginaalijärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutukset käännetyin verovelvollisuuden soveltamisalan ulkopuolelle. Tavaroiden asianmukaisen seurannan varmistamiseksi tämän tyyppiset luovutukset on nyt mainittava 262 artiklassa tarkoitetussa yhteenvedoilmoituksessa.

Koska omien tavaroiden siirtoa koskeva uusi laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän yksinkertaistus kattaa sellaisten tavaroiden rajatylittävät siirrot, jotka tällä hetkellä kuuluvat call off -varastojärjestelyjen piiriin, 243 artiklan 3 kohdan ja 262 artiklan 2 kohdan muutoksilla poistetaan call off -varastojärjestelyjä koskevat alv-direktiivin säännökset 1. tammikuuta 2026 alkaen, koska niitä ei enää tarvita. Kuten edellä jo mainittiin, on säädetty 12 kuukauden määräajasta, jonka kuluessa 31. joulukuuta 2024 tai sitä ennen toteutetut call off -varastojärjestelyt voidaan saattaa päätökseen.

Direktiivin 359 artiklan muutoksella laajennetaan muun kuin unionin järjestelmän soveltamisalaa kattamaan kaikki sellaiset palvelut, joita yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset suorittavat muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, vaikka tällaisen henkilön kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka ei olisi jäsenvaltiossa.

Direktiivin 365 artiklaan tehtävällä muutoksella selvennetään aikaa, johon mennessä alv-ilmoituksiin voidaan tehdä muutoksia muussa kuin unionin järjestelmässä. Muutokset voidaan nyt tehdä samaan ilmoitukseen, jos ne tehdään ennen sitä ajankohtaa, jona kyseinen ilmoitus oli annettava.

Unionin järjestelmän osalta 369 a artiklan uusilla kohdilla laajennetaan kulutusjäsenvaltion määritelmää siten, että se kattaa tavaroiden luovutukset 36 artiklan (asennettavien tai kokoonpantavien tavaroiden luovutukset), 37 artiklan (tavaroiden luovutukset vesi- tai ilma-aluksissa taikka junassa) ja 39 artiklan (kaasun, sähkön taikka lämpö- tai jäähdytysenergian luovutukset) mukaisesti sekä kotimaiset tavaroiden luovutukset.

Direktiivin 369 b artiklassa säädetään, että edellä mainittujen luovutusten osalta unionin järjestelmää voidaan käyttää myös silloin, kun kyseiset tavarat luovutetaan muulle kuin verovelvolliselle (tai verovelvolliselle tai sellaiselle oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jonka tavaroiden yhteisöhankeinnot eivät direktiivin 2006/112/EY 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia). Lisäksi järjestelmää voidaan soveltaa myös voittomarginaalijärjestelmän piiriin kuuluvien tavaroiden kotimaisiin luovutuksiin mille tahansa muulle verovelvolliselle, jos luovutuksen on suorittanut verovelvollinen jälleenmyyjä voittomarginaalijärjestelmän mukaisesti.

Direktiivin 369 g artiklan 1 kohtaan tehdyllä muutoksella ja artiklan uusilla kohdilla muutetaan unionin järjestelmän alv-ilmoituksen sisältöä, jotta edellä mainitut luovutukset ja suoritukset voidaan sisällyttää siihen.

Direktiivin 369 g artiklan 2 kohtaan tehdyllä muutoksella ja artiklan uudella 2 a kohdalla selvennetään tietoja, jotka unionin järjestelmän alv-ilmoituksessa on annettava edellä mainituista luovutuksista ja suorituksista, ja ilmoitetaan, että myös tavaroiden luovutukset, joihin sovelletaan nollaverokantaa tai jotka muutoin on vapautettu verosta, kuuluvat unionin järjestelmään, minkä vuoksi myös ne on ilmoitettava.

Direktiivin 369 g artiklan 3 kohtaan tehdyssä muutoksessa todetaan, että unionin järjestelmän alv-ilmoituksessa ilmoitetaan myös sellaiset kyseisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluvat palvelujen suoritukset, joihin sovelletaan nollaverokantaa tai jotka muutoin on vapautettu verosta.

Direktiivin 369 g artiklan 4 kohtaan tehdyllä muutoksella selvennetään, että kun unionin järjestelmän alv-ilmoitukseen on tehtävä muutoksia ilmoituksen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä myöhemmässä ilmoituksessa.

Direktiivin 369 j artiklaan tehdyssä muutoksessa säädetään, että unionin järjestelmän alv-ilmoituksessa ei saa tehdä vähennyksiä, vaan alv-palautus suoritetaan asianmukaisen palautusjärjestelmän mukaisesti.

Direktiivin 369 m artiklan uudella kohdalla tehdään IOSS-järjestelmän käytöstä pakollista sähköisille rajapinnoille, jotka mahdollistavat tietuutyypin tuontitavaroiden etämyynnin toimimalla oletettuna luovuttajana.

Direktiivin 369 p artiklaa muutetaan siten, että ennen IOSS-järjestelmän käytön aloittamista verovelvollisen tai tämän puolesta nimetyn välittäjän on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle verovelvollisen asema oletettuna luovuttajana EU:hun tuotujen tavaroiden etämyynnin osalta.

Direktiivin 369 r artiklaan tehdyssä muutoksessa ja artiklan uusissa kohdissa säädetään, että jos verovelvollinen ei noudata IOSS-järjestelmää koskevia sääntöjä, se suljetaan järjestelmän ulkopuolelle, ellei kyseisen verovelvollisen ole pakko käyttää tätä järjestelmää, koska se on oletettu luovuttaja. Jos tällainen oletettu luovuttaja jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä, tälle määrätään muita seuraamuksia kuin järjestelmän ulkopuolelle sulkeminen.

Direktiivin 369 t artiklan 2 kohtaan tehtävällä muutoksella selvennetään aikaa, johon mennessä alv-ilmoituksiin voidaan tehdä muutoksia IOSS-järjestelmässä. Kun ilmoitukseen

on tehtävä muutoksia ilmoituksen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä myöhemmässä ilmoituksessa.

Direktiivin 369 w artiklaan tehdyssä muutoksessa säädetään, että kyseisessä erityisjärjestelmässä alv-ilmoituksessa ei saa tehdä vähennyksiä, vaan alv-palautus suoritetaan asianmukaisen palautusjärjestelmän mukaisesti.

Uusissa 369 xa–369 xk artikloissa säädetään sellaisen uuden järjestelmän soveltamisesta, jolla pyritään erityisesti yksinkertaistamaan tiettyihin omien tavaroiden siirtoihin liittyviä alv-sääntöjen noudattamista koskevia velvoitteita.

Direktiivin 369 xa artiklassa säädetään määritelmistä, joita sovelletaan uuteen omien tavaroiden siirtoja koskevaan järjestelmään. Tuotantotavarat tai tavarat, jotka joiden osalta ei ole täyttä vähennysoikeutta siinä jäsenvaltiossa, jossa yhteisöhanke tapahtuu, eivät kuulu tämän erityisjärjestelmän piiriin.

Direktiivin 369 xb artiklassa määritellään järjestelmän soveltamisala. Verovelvollinen, joka siirtää omia tavaroitaan 369 xa artiklan määritelmän mukaisesti, voi rekisteröityä tätä erityisjärjestelmää varten, jolloin kaikki asiaankuuluvat tavaroiden siirrot kuuluvat erityisjärjestelmän piiriin.

Direktiivin 369 xc artiklassa edellytetään, että järjestelmää käyttävät verovelvolliset ilmoittavat tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvan verollisen toimintansa aloittamisesta ja lopettamisesta ja siihen liittyvistä muutoksista.

Direktiivin 369 xd artiklassa säädetään, että tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen voidaan rekisteröidä tämän järjestelmän piiriin kuuluvia siirtoja varten ainoastaan yhdessä tunnistamisjäsenvaltiossa. Tunnistamisjäsenvaltion on omien tavaroiden siirtoja koskevaa erityisjärjestelmää varten käytettävä yksilöllistä alv-tunnistetta, joka on jo annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

Direktiivin 369 xe artiklassa säädetään tilanteista, joissa omien tavaroiden siirtoja koskevaa järjestelmää käyttävä verovelvollinen on suljettava tämän järjestelmän ulkopuolelle, mukaan lukien muun muassa tilanteet, joissa verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä järjestelmää koskevia sääntöjä taikka lopettaa asiaankuuluvan toimintansa.

Direktiivin 369 xf artiklassa säädetään, että alv-ilmoitus on tehtävä kuukausittain sähköisesti, vaikka asiaankuuluvia toimia ei olisikaan toteutettu.

Direktiivin 369 xg artiklassa kuvataan tiedot, jotka on sisällytettävä kuukausittaiseen alv-ilmoitukseen, ja säädetään, että kun ilmoitukseen on tehtävä muutoksia ilmoituksen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä myöhemmässä ilmoituksessa.

Direktiivin 369 xh artiklassa säädetään alv-ilmoituksessa käytettävää valuuttaa koskevista vaatimuksista.

Direktiivin 369 xi artiklassa säädetään, että järjestelmän mukaisten omien tavaroiden siirtojen osalta yhteisöhanke vapautetaan verosta siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

Direktiivin 369 xj artiklassa säädetään, että järjestelmän alv-ilmoituksessa ei saa tehdä vähennyksiä, vaan alv-palautus suoritetaan asianmukaisen palautusjärjestelmän mukaisesti tai

vähennys on tehtävä jäsenvaltion kansallisessa alv-ilmoituksessa tapauksissa, joissa jäsenvaltiossa on jo annettu verovelvolliselle alv-tunniste sellaisen toiminnan osalta, joka ei kuulu tähän erityisjärjestelmään.

Direktiivin 369 xk artiklassa säädetään kirjanpitovelvoitteista, joita sovelletaan omien tavaroiden siirtoja koskevaa erityisjärjestelmää käyttäviin verovelvollisiin.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäverosääntöjen mukauttamiseksi digiaikaan

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Digitaalitalouden kasvu on vaikuttanut merkittävästi unionin arvonlisäverojärjestelmän toimintaan, sillä se ei sovi yhteen uusien digitaalisten liiketoimintamallien kanssa eikä mahdollista digitalisaation tuottaman datan täysimittaista käyttöä. Neuvoston direktiiviä 2006/112/EY³ olisi muutettava tällaisen kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (2) Arvonlisäveron raportointivelvoitteita olisi mukautettava, jotta voidaan vastata alustatalouden haasteisiin ja vähentää moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta unionissa.
- (3) Arvonlisäverotulojen menetys, jota kutsutaan arvonlisäverovajeeksi, oli vuonna 2020 unionissa arviolta 93 miljardia euroa⁴. Merkittävä osa siitä aiheutuu petoksista, erityisesti yhteisön sisäisistä missing trader -petoksista⁵, joiden määräksi arvioidaan

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Arvonlisäverovaje on arvonlisäveroa koskevan lainsäädännön ja liitännäisasetusten perusteella odotettavissa olevien arvonlisäverotulojen ja tosiasiallisesti kannetun määrän välinen kokonaisero: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

40–60 miljardia euroa⁶. Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin loppuraportissa kansalaiset toivoivat muun muassa seuraavia toimenpiteitä: ”Yhdenmukaistetaan ja koordinoidaan veropolitiikkaa EU:n jäsenvaltioissa, jotta voidaan estää verovilppi ja veronkierto” ja ”Edistetään yhteistyötä EU:n jäsenvaltioiden välillä sen varmistamiseksi, että kaikki yritykset EU:ssa maksavat oikeudenmukaisen osuutensa veroista”. Arvonlisäveroa digiajalla koskeva aloite on näiden tavoitteiden mukainen.

- (4) Jotta voidaan lisätä veronkantoa rajatylittävistä liiketoimista ja päästä eroon nykyisestä hajanaisuudesta, joka johtuu siitä, että jäsenvaltiot panevat täytäntöön toisistaan poikkeavia raportointijärjestelmiä, olisi vahvistettava säännöt unionin digitaalista raportointia koskeville vaatimuksille. Tällaisten sääntöjen avulla olisi voitava tarjota verohallinnoille tietoja liiketoimikohtaisesti, mikä mahdollistasi tietojen ristiinvertailun, lisäisi verohallintojen valvontavalmiuksia ja loisi pelotevaikutusta säännösten noudattamatta jättämiselle sekä samalla vähentäisi säännösten noudattamisesta eri jäsenvaltioissa toimiville yrityksille aiheutuvia kustannuksia ja poistaisi esteitä sisämarkkinoilla.
- (5) Sekä verovelvollisten että verohallintojen raportoinnin automatisoinnin helpottamiseksi verohallinnoille ilmoitettavat liiketoimet olisi dokumentoitava sähköisesti. Sähköisen laskutuksen käytöstä olisi tultava oletusarvoinen järjestelmä laskujen laatimisessa. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava sallia muita tapoja kotimaisten luovutusten ja suoritusten tapauksessa. Tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan sähköisten laskujen laatimiselta ja asiakkaille toimittamiselta ei pitäisi edellyttää verohallinnon ennakkolupaa tai -varmennusta.
- (6) Sähköisen laskun määritelmä olisi yhdenmukaistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/55/EU⁷ käytetyn määritelmän kanssa, jotta arvonlisäveron raportointi voidaan standardoida.
- (7) Jotta arvonlisäveron raportointijärjestelmä voidaan panna tehokkaasti täytäntöön, on välttämätöntä, että verohallinto saa tiedot viivytyksettä. Sen vuoksi rajatylittäviä liiketoimia koskevan laskun laatimisen määräajaksi olisi asetettava kaksi työpäivää verotettavan tapahtuman toteutumisesta.
- (8) Sähköisen laskun olisi helpotettava valvontatarkoituksiin tarvittavien tietojen automaattista toimittamista verohallinnolle. Tätä varten sähköisen laskun olisi sisällettävä kaikki tiedot, jotka on myöhemmin toimitettava verohallinnolle.
- (9) Sähköisen laskun käyttö oletusarvoisena menetelmänä liiketoimien dokumentoinnissa arvonlisäverotarkoituksia varten ei olisi mahdollista, jos sähköisen laskun käyttö edellyttäisi edelleen vastaanottajan hyväksyntää. Sen vuoksi tällaista hyväksyntää ei tulisi enää vaatia sähköisten laskujen osalta.

⁶ Euroopan tilintarkastustuomioistuin: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_EN.pdf

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 1).

- (10) Komissio on noudattanut velvoitettaan esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus 1 päivästä tammikuuta 2013 sovellettavien laskutussääntöjen vaikutuksista ja erityisesti siitä, missä määrin ne ovat tosiasiallisesti johtaneet yritysten hallinnollisten rasitteiden vähenemiseen, kuten direktiivin 2006/112/EY 237 artiklassa edellytetään. Koska tämä velvoite on jo täytetty, se olisi poistettava kyseisestä direktiivistä.
- (11) Velvoite toimittaa yhteenvetoilmoitukset yhteisöliiketoimista olisi poistettava, koska yhteisöliiketoimien digitaalista ilmoittamista koskevat vaatimukset kattavat niiden soveltamisalaan kuuluvat samat liiketoimet, mutta ne sisältävät nopeammin saatavilla olevia ja yksityiskohtaisempia tietoja. Digitaalista raportointia koskevat vaatimukset kattavat samat liiketoimet kuin yhteenvetoilmoitukset, lukuun ottamatta direktiivin 2006/112/EY 17 a artiklassa tarkoitettuja call off -varastojärjestelyjen piiriin kuuluvia liiketoimia, jotka olisi ilmoitettava laajennetun arvonlisäveron erityisjärjestelmän (OSS) ilmoituksella.
- (12) Jotta verovelvollisten olisi helpompi toimittaa laskuja koskevat tiedot, jäsenvaltioiden olisi annettava verovelvollisten käyttöön tarvittavat keinot tietojen toimittamiseksi siten, että verovelvollinen voi lähettää tiedot suoraan tai kolmas osapuoli kyseisen verovelvollisen puolesta.
- (13) Vaikka yhteisöliiketoimien digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti toimitettavien tietojen olisi oltava samanlaisia kuin yhteenvetoilmoituksissa toimitettujen tietojen, on tarpeen pyytää verovelvollisia toimittamaan lisätietoja, mukaan lukien pankkiyhteystiedot ja maksujen määrät, jotta verohallinnot voivat seurata tavaroiden lisäksi myös rahavirtoja.
- (14) Olisi vältettävä tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden aiheuttamista eri jäsenvaltioissa toimiville verovelvollisille. Sen vuoksi tällaisten verovelvollisten olisi voitava toimittaa vaaditut tiedot verohallinnoilleen käyttäen komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/1870⁸ vahvistettua eurooppalaista standardia, joka täyttää direktiivin 2014/55/EU 3 artiklan 1 kohdassa säädetyn pyynnön ydinelementtien semanttista tietomallia koskevan eurooppalaisen standardin laatimisesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tietojen ilmoittamiseksi lisämenetelmistä, joita tiettyjen verovelvollisten olisi helpompi noudattaa.
- (15) Jotta yhteisöliiketoimia koskevien tietojen ilmoittaminen voitaisiin yhdenmukaistaa tarvittavalla tavalla, ilmoitettavien tietojen olisi oltava samat kaikissa jäsenvaltioissa, eikä jäsenvaltioilla tulisi olla mahdollisuutta pyytää lisätietoja.
- (16) Tärkeä osa yhteisöliiketoimiin liittyvien arvonlisäveropetosten torjuntaa on tavaroiden luovuttajan tai palvelujen suorittajan ilmoittamien tietojen vertaaminen asiakkaan ilmoittamiin tietoihin. Tätä varten tavaroiden hankkijaa ja palvelujen vastaanottajaa olisi vaadittava ilmoittamaan tiedot yhteisöliiketoimistaan.

⁸ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/1870, annettu 16 päivänä lokakuuta 2017, sähköisen laskutuksen eurooppalaisen standardin viitetietojen sekä syntaksien luettelon julkaisemisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti (EUVL L 266, 17.10.2017, s. 19).

- (17) Useat jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön erilaisia raportointivaatimuksia alueellaan tapahtuville liiketoimille, mistä on aiheutunut merkittäviä hallinnollisia rasitteita eri jäsenvaltioissa toimiville verovelvollisille, koska näiden on mukautettava kirjanpitojärjestelmiään kyseisten vaatimusten noudattamiseksi. Jotta vältettäisiin tällaisista eroista seuraavat kustannukset, jäsenvaltioissa käyttöön otettujen järjestelmien, jotka koskevat verovelvollisten välisten vastikkeellisten luovutusten ja suoritusten ilmoittamista jäsenvaltion alueella, olisi oltava piirteiltään samanlaisia kuin yhteisöliiketoimiin sovellettava järjestelmä. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tietojen toimittamisessa käytettävistä sähköisistä välineistä, ja kuten yhteisöliiketoimien tapauksessa, verovelvollisen olisi voitava toimittaa tiedot täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/1870 vahvistetun eurooppalaisen standardin mukaisesti, vaikka asianomainen jäsenvaltio voisikin säätää lisäkeinoista tietojen toimittamiseksi. Verovelvollisen itsensä tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen olisi voitava toimittaa nämä tiedot.
- (18) Jäsenvaltioita ei tulisi velvoittaa panemaan täytäntöön digitaalista raportointia koskevaa vaatimusta, kun on kyse jäsenvaltion alueella tapahtuvista verovelvollisten välisistä vastikkeellisista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista. Jos ne kuitenkin panevat tällaisen vaatimuksen täytäntöön tulevaisuudessa, niiden olisi yhdenmukaistettava se yhteisöliiketoimien digitaalista raportointia koskevien vaatimusten kanssa. Jäsenvaltioiden, joilla on jo käytössä näitä liiketoimia koskeva raportointijärjestelmä, olisi mukautettava tällaisia järjestelmiä sen varmistamiseksi, että tiedot ilmoitetaan yhteisöliiketoimien digitaalista raportointia koskevien vaatimusten mukaisesti.
- (19) Digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikuttavuuden arvioimiseksi komission olisi laadittava arviointikertomus, jossa tarkastellaan digitaalista raportointia koskevien vaatimusten vaikutusta arvonlisäverovajeen vähentämiseen sekä säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisesta verovelvollisille ja verohallinnoille aiheutuviin kustannuksiin, jotta voidaan todentaa, onko järjestelmä saavuttanut tavoitteensa vai tarvitseeko se lisämukautuksia.
- (20) Jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa muiden toimenpiteiden toteuttamista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi. Niiden ei kuitenkaan tulisi saada asettaa ylimääräisiä raportointivelvollisuuksia liiketoimille, jotka kuuluvat digitaalista raportointia koskevien vaatimusten piiriin.
- (21) Alustatalous on tuonut esiin eräitä arvonlisäverosääntöjen soveltamiseen liittyviä ongelmia, jotka koskevat erityisesti palvelun tarjoajan verotusaseman määrittämistä sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) ja muiden yritysten tasapuolisia toimintaedellytyksiä.
- (22) Alustatalous on johtanut perusteettomaan kilpailun vääristymiseen sellaisten verkkoalustojen kautta suoritettavien luovutusten ja suoritusten välillä, jotka jäävät arvonlisäverotuksen ulkopuolelle, ja perinteisessä taloudessa suoritettavien, arvonlisäveron alaisten luovutusten ja suoritusten välillä. Vääristymä on ollut selkeintä sähköisen kaupankäynnin kahdella suurimmalla alustatalouden alalla eli lyhytaikaisessa majoitusvuokrauksessa ja matkustajaliikenteessä.
- (23) Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa säännöt, joilla puututaan kilpailun vääristymiseen lyhytaikaisen majoitusvuokrauksen ja matkustajaliikenteen aloilla muuttamalla alustojen roolia arvonlisäveron kantamisessa (jolloin niistä tulee ”oletettu luovuttaja”). Tämän mallin mukaan alustat olisi velvoitettava kantamaan arvonlisävero silloin, kun arvonlisävero on maksettava, mutta alkuperäinen luovuttaja ei veloita sitä, koska tämä

voi olla esimerkiksi luonnollinen henkilö tai verovelvollinen, joka käyttää pienyritysten erityisjärjestelmää.

- (24) Jäsenvaltioilla on erilaisia tulkintoja alustojen muille kuin verovelvollisille tarjoamien avustuspalvelujen suorituspaikasta. Sen vuoksi on tarpeen selventää tätä sääntöä.
- (25) Jotkin jäsenvaltiot soveltavat lyhytaikaiseen majoitusvuokraukseen arvonlisäverovapautusta direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 2 kohdan nojalla, mutta toiset eivät niin tee. Tasapuolisen kohtelun ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi – samalla kun pyritään edelleen torjumaan kilpailun vääristymistä majoitusalaalla – olisi selvennettävä, että tällaista vapautusta ei sovelleta lyhytaikaiseen majoitusvuokraukseen. Perusteita, joilla määritetään lyhytaikainen majoitusvuokraus, jonka katsotaan olevan samankaltaista kuin hotellimajoitus, sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin tarkoituksissa, eivätkä ne vaikuta unionin muussa lainsäädännössä käytettyihin määritelmiin. Sen vuoksi tällä direktiivillä ei luoda EU:n määritelmää lyhytaikaiselle majoitusvuokraukselle.
- (26) Jotta voidaan välttää luovutuksiksi katsottavia toimia toteuttavien alustojen sisällyttäminen tahattomasti matkatoimistoja koskevaan erityisjärjestelmään tai päinvastoin, liiketoimet, joissa alusta on oletettu luovuttaja, olisi jätettävä kyseisen erityisjärjestelmän ulkopuolelle.
- (27) Tämä ehdotus ei vaikuta muissa unionin säädöksissä vahvistettuihin sääntöihin, erityisesti digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta 19 päivänä lokakuuta 2022 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2022/2065 (digipalvelusäädös)⁹, jolla säännellään verkkoalustojen palvelujen tarjoamisen muita näkökohtia, kuten verkkoalustojen tarjoajiin sovellettavia velvoitteita, joiden perusteella kuluttajat voivat tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa.
- (28) Neuvoston direktiiveillä (EU) 2017/2455¹⁰ ja 2019/1995¹¹ muutettiin direktiiviä 2006/112/EY rajatylittävän sähköisen kuluttajakaupan verotusta unionissa koskevien arvonlisäverosääntöjen osalta. Näillä muutosdirektiiveillä vähennettiin kilpailun vääristymiä, parannettiin hallinnollista yhteistyötä ja otettiin käyttöön eräitä yksinkertaistuksia. Vaikka kyseisillä direktiiveillä tehdyt muutokset, joita sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2021, ovat olleet suurelta osin onnistuneita, on kuitenkin havaittu, että tiettyjä parannuksia tarvitaan.
- (29) Tätä varten olisi selkeytettävä eräitä voimassa olevia sääntöjä. Näitä ovat muun muassa direktiivin 2006/112/EY 59 c artiklassa säädetyn 10 000 euron kalenterivuotuisen kynnysarvon laskentaa koskeva sääntö, jonka alittuessa

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1–102).

¹⁰ Neuvoston direktiivi (EU) 2017/2455, annettu 5 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta (EUVL L 348, 29.12.2017, s. 7).

¹¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2019/1995, annettu 21 päivänä marraskuuta 2019, direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tavaroiden etämyyntiä ja tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia koskevien säännösten osalta

televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen (TBE) suorituksista sekä yhteisön sisäisestä tavaroiden etämyynnistä, jonka suorittaa unioniin sijoittautunut luovuttaja, joka on sijoittautunut vain yhteen jäsenvaltioon, voidaan edelleen kantaa arvonlisäveroa siinä jäsenvaltiossa, johon kyseisiä TBE-palveluja suoritettava verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa kyseiset tavarat sijaitsevat lähetyksen tai kuljetuksen alkaessa. Direktiivin 2006/112/EY 59 c artiklaa olisi muutettava sen varmistamiseksi, että 10 000 euron raja-arvoa laskettaessa otetaan huomioon ainoastaan sellaisten tavaroiden yhteisön sisäinen etämyynti, jotka luovutetaan verovelvollisen sijoittautumisjäsenvaltiosta, mutta ei toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta varastosta tapahtuvaa etämyyntiä.

- (30) Direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava myös sen selventämiseksi, että kaikki unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden verovelvollisten unionissa suorittamat kuluttajakaupan palvelujen suoritukset kuuluvat yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskevan erityisjärjestelmän, jäljempänä 'muu kuin unionin järjestelmä', soveltamisalaan, eivätkä ainoastaan palvelujen suoritukset unioniin sijoittautuneille asiakkaille. Neuvoston direktiivillä (EU) 2022/542¹² käyttöön otettujen uusien arvonlisäverokantoja koskevien sääntöjen sekä pk-yrityksiä koskevien uusien sääntöjen¹³ odotettavissa olevan voimaantulon vuoksi ja jotta voidaan ottaa huomioon direktiivin 2006/112/EY 151 artiklan mukaiset vapautukset, jotka koskevat tavaroiden luovutuksia ja palvelujen suorituksia, jotka toteutetaan muun muassa diplomaattisten ja konsulisuhteiden puitteissa sekä erälle muille kansainvälisille elimille, on lisäksi tarpeen laajentaa direktiivin 2006/112/EY XII osaston 6 luvun 3 jakson mukaista unionin OSS-järjestelmää varmistamalla, että arvonlisäverosta vapautetut luovutukset ja suoritukset, kuten pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) toteuttamat luovutukset ja suoritukset, sisältyvät kyseiseen järjestelmään. Lisäksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava sen selventämiseksi, mihin mennessä erityisjärjestelmiä käyttävä verovelvollinen voi tehdä muutoksia asiaa koskeviin arvonlisäveroilmoituksiin kaikissa kolmessa nykyisessä yksinkertaistamisjärjestelmässä, jotka ovat muu kuin unionin OSS-järjestelmä, unionin OSS-järjestelmä ja tuontia koskeva OSS järjestelmä, jäljempänä 'IOSS-järjestelmä'. Tämän täsmennyksen ansiosta järjestelmiin rekisteröityneet verovelvolliset voivat tehdä korjauksia asiaa koskeviin arvonlisäveroilmoituksiin kyseisten ilmoitusten jättämisen määräaikaan saakka. Lisäksi olisi määritettävä selkeästi verotettavan tapahtuman ajoitus unionin ja muun kuin unionin OSS-järjestelmän mukaisten luovutusten ja suoritusten osalta, jotta vältetään eroavaisuudet sääntöjen soveltamisessa jäsenvaltioiden välillä.
- (31) Arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröityminen vaaditaan yleensä kaikissa jäsenvaltioissa, joissa suoritetaan verollisia liiketoimia. Direktiivillä (EU) 2017/2455

¹² Neuvoston direktiivi (EU) 2022/542, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2022, direktiivien 2006/112/EY ja (EU) 2020/285 muuttamisesta arvonlisäverokantojen osalta (EUVL L 107, 6.4.2022, s. 1).

¹³ Neuvoston direktiivi (EU) 2020/285, annettu 18 päivänä helmikuuta 2020, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienten yritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta (EUVL L 62, 2.3.2020, s. 13).

kuitenkin lisättiin direktiiviin 2006/112/EY toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vähentää moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta. Jotta moninkertaisten arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintien tarvetta voitaisiin vähentää entisestään, on yksilöity eräitä laajentamistoimenpiteitä, joiden tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa. Sen vuoksi olisi vahvistettava sääntöjä, jotka mahdollistavat tällaiset laajentamistoimenpiteet.

- (32) Direktiivillä (EU) 2017/2455 muun muassa laajennettiin OSS-järjestelmän soveltamisalaa siten, että se kattaa kaikki rajatylittävät palvelujen suoritukset muille kuin verovelvollisille unionissa ja kaiken yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin. Sähköiset rajapinnat, kuten markkinapaikat ja alustat, joista tulee tiettyjen tavaroiden oletettuja luovuttajia unionissa, voivat poikkeuksellisesti myös ilmoittaa tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia unionin OSS-järjestelmässä. Kun tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa, sen tukemiseksi unionin OSS-järjestelmän soveltamisalaa olisi laajennettava edelleen kattamaan muut tavaroiden luovutukset, mukaan lukien sellaiset kotimaiset tavaroiden luovutukset kuluttajakaupassa, joita suorittavat verovelvolliset, joita ei ole rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi kulutusjäsenvaltiossa, jotta voidaan varmistaa, että yritysten ei tarvitse rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa tällaisia tavaroiden luovutuksia kuluttajille tapahtuu. Lisäksi unionin OSS-järjestelmän soveltamisala olisi laajennettava kattamaan myös voittomarginaalijärjestelmään kuuluvien tavaroiden kotimaiset luovutukset mille tahansa henkilölle, kun kyseiset tavarat luovuttaa verovelvollinen (verovelvollinen jälleenmyyjä), jota ei ole tunnistettu jäsenvaltiossa, jossa tällaisia tavaroiden luovutuksia tehdään. Tämä muutos mahdollistaisi sen, että verovelvolliset jälleenmyyjät voisivat hyötyä OSS-järjestelmän yksinkertaistuksista ja että näistä luovutuksista kannettava arvonlisävero voidaan ilmoittaa ja maksaa yhdessä tunnistamisjäsenvaltiossa unionin laajennetun OSS-järjestelmän kautta.
- (33) Arvonlisäveron veloittaa ja tilittää tavallisesti tavaroiden luovuttaja tai palvelujen suorittaja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tietyissä olosuhteissa säätää, että käännetyn verovelvollisuuden järjestelmässä arvonlisäveron maksaa vastaanottaja eikä luovuttaja tai suorittaja. Jotta voidaan edelleen edistää tavoitetta, joka koskee yhteistä arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintiä unionissa, olisi vahvistettava sääntöjä, jotka koskevat käännetyn verovelvollisuuden pakollista soveltamista jäsenvaltioissa tilanteissa, joissa luovuttaja tai suorittaja ei ole sijoittautunut arvonlisäverotuksellisesti jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava. Luovuttajalla tai suorittajalla, joka toteuttaa tavaroiden luovutuksia tai palvelujen suorituksia henkilölle, joka on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa luovutus tai suoritus on verollinen, olisi oltava oikeus soveltaa käännettä verovelvollisuutta. Valvontaa varten tällaiset luovutukset ja suoritukset olisi ilmoitettava yhteenvetoilmoituksessa.
- (34) Direktiivillä (EU) 2017/2455 lisättiin direktiiviin 2006/112/EY sähköisille rajapinnoille, kuten markkinapaikoille ja alustoille, vastuu silloin, kun ne toimivat oletettuna luovuttajana, jos ne mahdollistavat tietyt tavaroiden luovutukset kuluttajille unionissa. Unionissa tapahtuvien tavaroiden luovutusten osalta oletettua luovuttajaa koskeva sääntö rajoittuu tällä hetkellä muille kuin verovelvollisille henkilöille suoritettaviin tavaroiden luovutuksiin, jos kyseisiä tavaroita luovuttavat unioniin sijoittautumattomat verovelvolliset unionissa. Jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionin ja sen ulkopuolisten elinkeinonharjoittajien välillä ja minimoida rajatylittävästä liiketoiminnasta unionissa aiheutuvat kustannukset, olisi hyväksyttävä toimenpiteitä, joilla vähennetään edelleen sähköisten rajapintojen kautta

toimiville unionin myyjille säännösten noudattamisesta aiheutuvaa rasitetta. Laajennetun soveltamisalan mukaan oletettua luovuttajaa koskeva sääntö kattaisi kaikki sähköisen rajapinnan mahdollistamat tavaroiden luovutukset unionissa riippumatta siitä, mihin alkuperäinen luovuttaja on sijoittautunut, ja riippumatta hankkijan asemasta.

- (35) Direktiivillä (EU) 2017/2455 lisättiin direktiiviin 2006/112/EY erityinen yksinkertaistus, IOSS-järjestelmä, jonka tarkoituksena oli vähentää tiettyjen arvoltaan vähäisten tavaroiden tuontiin liittyvää arvonlisäverosäännösten noudattamisesta kuluttajille aiheutuvaa rasitetta unionissa. Näin ollen verovelvollisten, jotka valitsevat rekisteröitymisen IOSS-järjestelmään, ei tarvitse rekisteröityä arvonlisäverovelvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa he harjoittavat tavaroiden tuontia kuluttajille. Sen sijaan näistä luovutuksista ja suorituksista maksettavan arvonlisäveron voi ilmoittaa ja maksaa yhdessä jäsenvaltiossa IOSS-järjestelmän kautta. Jotta voidaan edelleen tukea ja tehostaa arvonlisäverosäännösten noudattamista tiettyjen tuontitavaroiden osalta, olisi hyväksyttävä toimenpiteitä, joilla tehdään IOSS-järjestelmän käytöstä pakollista sähköisille rajapinnoille, kuten markkinapaikoille ja alustoille, kun ne mahdollistavat tietyt tavaroiden tuonnit kuluttajille unionissa. Verovelvolliset, jotka ylläpitävät sähköisiä rajapintoja ja mahdollistavat yksinomaan kotimaiset luovutukset ja suoritukset sijoittautumisjäsenvaltiossaan, olisi kuitenkin jätettävä toimenpiteen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (36) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 2006/112/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta turvata IOSS-järjestelmän arvonlisäverotunnisteiden asianmukainen käyttö ja tarkastusprosessi kyseisessä direktiivissä säädettyä vapautusta varten. Tämän toimivallan siirron nojalla komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanosäädös, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tiettyntyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi. Tällaisiin erityistoimenpiteisiin kuuluu muun muassa yksilöllisen lähetysnumeron liittäminen IOSS-järjestelmän arvonlisäverotunnisteeseen. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹⁴ 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja tätä varten komiteana olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 904/2010¹⁵ 58 artiklalla perustettu komitea.
- (37) Luovuttajan tai suorittajan rekisteröityminen arvonlisäverovelvolliseksi vaaditaan, jos luovuttajaa tai suorittajaa ei ole rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa arvonlisävero on maksettava. Erityisesti verovelvollisen omien tavaroiden siirtäminen toiseen jäsenvaltioon muun muassa hänen sähköiseen kaupankäyntiin liittyvää toimintaansa varten edellyttää rekisteröintiä jäsenvaltioissa, joista tavarat siirretään ja joihin ne siirretään. Kun tavoitteena on yhteinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa, olisi edelleen vähennettävä

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁵ Neuvoston asetukset (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).

tapauksia, joissa vaaditaan moninkertaisia arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröintejä, säätämällä OSS-järjestelmien puitteisiin sisällytettävästä uudesta järjestelmästä, jonka tarkoituksena on erityisesti yksinkertaistaa tiettyihin omien tavaroiden siirtoihin liittyviä arvonlisäverosäännösten noudattamista koskevia velvoitteita.

- (38) Direktiivissä 2006/112/EY säädetään call off -varastojärjestelyjen mukaisesti siirrettyjen tavaroiden yksinkertaistetusta arvonlisäverokohtelusta, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Koska omien tavaroiden siirtoja koskeva OSS-yksinkertaistamisjärjestelmä on kattava ja siihen sisältyvät sellaisten tavaroiden rajat ylittävät siirrot, jotka kuuluvat tällä hetkellä kyseisen direktiivin 17 a artiklan mukaisten call off -varastojärjestelyjen piiriin, on tarpeen poistaa nämä järjestelyt asteittain sisällyttämällä direktiiviin 2006/112/EY call off -varastoja koskevien säännösten kokonaan poistamista edeltävä päättymispäivä. Sen vuoksi olisi vahvistettava päättymispäiväksi 31 päivä joulukuuta 2024, jonka jälkeen uusia call off -varastojärjestelyjä ei ole enää mahdollista toteuttaa. Viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 alkaviin call off -varastojärjestelyihin olisi edelleen sovellettava asiaa koskevia ehtoja, mukaan lukien 12 kuukauden määräaika kyseisten tavaroiden omistusoikeuden siirtämiseksi aiotulle ostajalle. Samaan aikaan uuden päättymispäivän lisäämisen kanssa call off -varastojärjestelyjä koskeviin säännöksiin olisi lisättävä uusi kohta sen varmistamiseksi, että kyseisten järjestelyjen soveltaminen päättyy 31 päivänä joulukuuta 2025, koska niitä ei enää tarvita kyseisen päivämäärän jälkeen.
- (39) Voittomarginaalijärjestelmä toimii siten, että verovelvolliset jälleenmyyjät voivat maksaa arvonlisäveron järjestelmään kuuluvien tavaroiden eli käytettyjen tavaroiden, taide-esineiden, keräilyesineiden ja antiikkiesineiden myyntihinnan ja ostohinnan välisestä erotuksesta. Sen varmistamiseksi, että näitä kyseisiä luovutuksia verotetaan siinä jäsenvaltiossa, johon hankkija on sijoittautunut tai jossa hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee, direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava ottamalla käyttöön uusi luovutuspaikkaa koskeva sääntö. Lisäksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava siten, että voittomarginaalijärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutukset jätetään käännetyn verovelvollisuuden pakollisen soveltamisen ulkopuolelle. Jotta voidaan edistää tavoitetta, joka on yhtenäinen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinti unionissa, ja minimoida säännösten noudattamisesta aiheutuva rasite, voittomarginaalijärjestelmän piirissä toimivat verovelvolliset jälleenmyyjät voivat kuitenkin halutessaan rekisteröityä käyttämään unionin OSS-järjestelmää ilmoittaakseen ja maksaakseen arvonlisäveron, joka on maksettava tietyistä voittomarginaalijärjestelmään kuuluvien tavaroiden luovutuksista, kyseisen järjestelmän kautta ilman, että niiden tarvitsee rekisteröityä useissa jäsenvaltioissa.
- (40) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁶ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi

¹⁶ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäverojärjestelmän saattaminen digiaikaan, vaan se voidaan paremmin saavuttaa unionin tasolla, koska on tarpeen yhdenmukaistaa digitaalista raportointia koskevia vaatimuksia ja edistää niiden käyttöä, parantaa alustojen arvonlisäverokohtelua ja vähentää tapauksia, joissa yritysten on rekisteröidyttävä muissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

- (42) Direktiiviä 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2024

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- (1) Muutetaan 17 a artikla seuraavasti:

- (a) korvataan 2 kohdan a alakohhta seuraavasti:

”a) verovelvollinen tai kolmas osapuoli hänen puolestaan lähettää tai kuljettaa 31 päivänä joulukuuta 2024 tai ennen sitä tavarat toiseen jäsenvaltioon, jossa ne on tarkoitus saapumisen jälkeen myöhemmässä vaiheessa luovuttaa toiselle verovelvolliselle, jolla on oikeus ottaa nämä tavarat omistukseensa molempien verovelvollisten välisen voimassa olevan sopimuksen mukaisesti;”

- (b) lisätään 8 kohta seuraavasti:

”8. Tämän artiklan soveltaminen päättyy 31 päivänä joulukuuta 2025.”

- (2) Korvataan V osaston 3 a luvun otsikko seuraavasti:

”3 a LUKU

Raja-arvo, jota sovelletaan 33 artiklan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia tiettyjä tavaroita luovuttaviin ja 58 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tiettyjä palveluja suorittaviin verovelvollisiin”

- (3) Muutetaan 59 c artikla seuraavasti:

- (a) korvataan 1 kohdan b alakohhta seuraavasti:

”b) palvelut suoritetaan sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, jonka sijoittautumispaikka, kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kuin a alakohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa, tai tavarat lähetetään tai kuljetetaan a alakohdassa tarkoitettusta jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon; ja”;

- (b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on annettava mainitun kohdan edellytykset täyttävillä tavaroita luovuttaville tai palveluja suorittaville verovelvollisille oikeus valita, että suorituspaikka määritetään 33 artiklan a alakohdan ja 58 artiklan mukaisesti; valinta kattaa vähintään kaksi kalenterivuotta.”

- (4) Korvataan 66 artikla seuraavasti:

”66 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 63, 64 ja 65 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että arvonlisäverosaatava syntyy tiettyjen liiketoimien tai tiettyjen verovelvollisten luokkien osalta seuraavasti:

- (a) viimeistään laskun laatimishetkellä;
- (b) viimeistään maksun vastaanottamishetkellä;
- (c) jos laskua ei laadita tai jos se laaditaan myöhässä, määrätyn ajan kuluessa, mutta viimeistään jäsenvaltioiden 222 artiklan toisen kohdan nojalla laskujen laatimiselle asettaman määräajan päättyessä tai, jos jäsenvaltio ei ole asettanut tällaista määräaikaa, määrätyn ajan kuluessa verotettavan tapahtuman toteutumishetkestä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta seuraaviin suorituksiin:

- (a) XII osaston 6 luvun 2 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvat palvelujen suoritukset, jos kyseiset suoritukset suorittaa verovelvollinen, jolla on lupa käyttää kyseistä järjestelmää 359 artiklan mukaisesti;
- (b) XII osaston 6 luvun 3 jaksossa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvat luovutukset tai suoritukset, jos kyseiset luovutukset tai suoritukset suorittaa verovelvollinen, jolla on lupa käyttää kyseistä järjestelmää 369 b artiklan mukaisesti;
- (c) palvelujen suoritukset, joista hankkija on 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron;
- (d) 67 artiklassa tarkoitetut tavaroiden siirrot.”

- (5) Korvataan 167 a artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat valinnaisen järjestelmän mukaisesti säätää, että verovelvollisen, jonka arvonlisäverosaatava syntyy yksinomaan 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, vähennysoikeutta lykätään siihen asti, kunnes arvonlisävero kyseiselle henkilölle luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista on maksettu luovuttajalle tai suorittajalle.”

- (6) Korvataan 217 artikla seuraavasti:

”217 artikla

Tässä direktiivissä ’sähköisellä laskulla’ tarkoitetaan laskua, joka sisältää tässä direktiivissä vaaditut tiedot ja joka on laadittu, siirretty ja vastaanotettu rakenteisessa sähköisessä muodossa, joka mahdollistaa sen automaattisen ja sähköisen käsittelyn.”

- (7) Korvataan 218 artikla seuraavasti:

”218 artikla

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa jäsenvaltion on hyväksyttävä laskuksi kaikki paperimuodossa tai sähköisessä muodossa olevat tositteet tai ilmoitukset, jotka täytettävät tässä luvussa asetetut vaatimukset.
2. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa laatimaan sähköisiä laskuja. Tätä vaativien jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten sähköisten laskujen laatiminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja syntaksien luetteloa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU* mukaisesti. Verovelvollisten laatimat sähköiset laskut ja niiden toimittaminen eivät edellytä veroviranomaisten pakollista ennakkolupaa tai -tarkastusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 395 artiklan nojalla hyväksytyjen ja tämän direktiivin voimaan tullessa jo toteutettujen erityistoimenpiteiden soveltamista.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/55/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 1).”

- (8) Korvataan 226 artiklan 7 a alakohta seuraavasti:

”7 a) jos arvonlisäverosaatava syntyy 66 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisella maksun vastaanottamishetkellä ja vähennysoikeus syntyy, kun vähennyskelpoista veroa koskeva verosaatava syntyy, maininta ”kassaperusteinen kirjanpito”;

- (9) Kumotaan 232 artikla;

- (10) Kumotaan 237 artikla;

- (11) Korvataan 359 artikla seuraavasti:

”359 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä järjestelmää sovelletaan kaikkiin yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin.”

- (12) Korvataan 369 j artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tehdä tämän direktiivin 168 artiklan mukaista kulutusjäsenvaltioissa aiheutuneen arvonlisäveron vähennystä. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluviin tavaroihin.”

- (13) Korvataan 369 w artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa vähentää tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaa verolliseen toimintaansa liittyvää

kulutusjäsenvaltioissa aiheutunutta arvonlisäveroa tämän direktiivin 168 artiklan nojalla. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluviin tavaroihin.”

2 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 14 artiklan 4 kohdan 1 alakohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, tai luovutus on verovelvollisen jälleenmyyjän toiselle verovelvolliselle luovuttamien käytettyjen tavaroiden tai taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutus, jos tavarat ovat arvonlisäveron alaisia tämän direktiivin XII osaston 4 luvun 2 jaksossa säädettyjen erityisjärjestelmien mukaisesti.”

(2) Muutetaan 14 a artikla seuraavasti:

(a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun verovelvollinen mahdollistaa verovelvollisen suorittamat yhteisön sisäiset tavaroiden luovutukset sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, verovelvollisen, joka mahdollistaa luovutukset, on katsottava itse vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.”

(b) lisätään 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Kun verovelvollinen mahdollistaa verovelvollisen suorittamat 17 artiklan 1 kohdan mukaiset tavaroiden siirrot toiseen jäsenvaltioon sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, lukuun ottamatta sen jäsenvaltion, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, 189 artiklan a alakohdan mukaisesti määrittelemiä tuotantotavaroita tai tavaroita, joiden osalta ei ole täyttä vähennysoikeutta kyseisessä jäsenvaltiossa, siirron mahdollistavan verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseiset tavarat.

4. Kun ainoastaan yhteen jäsenvaltioon sijoittautunut verovelvollinen mahdollistaa sähköisen rajapinnan, kuten markkinapaikan, alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta tavaroiden luovutukset ainoastaan kyseisessä jäsenvaltiossa ilman lähettämistä tai kuljetusta taikka lähetyksellä tai kuljetuksella, joka alkaa ja päättyy kyseisessä jäsenvaltiossa, kyseisen verovelvollisen ei katsota vastaanottaneen ja luovuttaneen kyseisiä tavaroita.”

(3) Lisätään 28 a artikla seuraavasti:

”28 a artikla

Sen estämättä, mitä 28 artiklassa säädetään, verovelvollisen, joka mahdollistaa 135 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lyhytaikaisten vuokramajoituspalvelujen tai matkustajaliikennepalvelujen suorittamisen sähköisen rajapinnan, kuten alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, katsotaan itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseiset palvelut, jos palvelujen tarjoaja on jokin seuraavista:

- a) sijoittautumaton henkilö, jota ei ole rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi jäsenvaltiossa;
 - b) muu kuin verovelvollinen henkilö;
 - c) verovelvollinen, joka luovuttaa ainoastaan tavaroita tai suorittaa ainoastaan palveluja, joista ei voida vähentää arvonlisäveroa;
 - d) oikeushenkilö, joka ei ole verovelvollinen;
 - e) verovelvollinen, johon sovelletaan maataloustuottajien yhteistä vakiokantajärjestelmää;
 - f) pienten yritysten erityisjärjestelmän alainen verovelvollinen.”
- (4) Kumotaan 35 artikla.
- (5) Lisätään V osaston 1 lukuun 5 jakso seuraavasti:

”5 jakso

Taide- ja antiikkiesineiden luovutukset verovelvollisia jälleenmyyjiä koskevan erityisjärjestelmän mukaisesti

39 a artikla

Sellaisten taide- ja antiikkiesineiden luovutuspaikka, jotka luovutetaan ilman lähettämistä tai kuljetusta, tai jos kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa ja ne luovutetaan XII osaston 4 luvun 2 jakson 1 alajaksossa säädetyn erityisjärjestelmän mukaisesti, on paikka, johon hankkija on sijoittautunut tai jossa hankkijan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on.”

- (6) Lisätään 46 a artikla seuraavasti:

”46 a artikla

Muille kuin verovelvollisille henkilöille alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta suoritettujen avustuspalvelujen suorituspaikka on paikka, jossa pääliiketoimi suoritetaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti.”

- (7) Lisätään 135 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Majoituksen keskeytyksettömän vuokrauksen enintään 45 päiväksi muiden oheispalvelujen tarjoamisen kanssa tai ilman sitä katsotaan olevan rinnastettavissa hotellialan toimintaan.”

- (8) Korvataan 136 a artikla seuraavasti:

”136 a artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta kyseisten tavaroiden luovutus kyseiselle verovelvolliselle.”

- (9) Lisätään 136 b artikla seuraavasti:

”136 b artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja suorittaneen palvelut 28 a artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta kyseisten palvelujen suoritus kyseiselle verovelvolliselle.”

- (10) Lisätään 143 artiklaan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a) Edellä 1 kohdan ca alakohdassa säädetyn vapautuksen soveltamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jolla otetaan käyttöön erityistoimenpiteitä tietyn tyyppisten veropetosten tai veron kiertämisen estämiseksi muun muassa yhdistämällä yksilöllinen lähetystunnus 369 q artiklassa tarkoitettuun vastaavaan arvonlisäverotunnisteseen.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään asetuksen (EU) N:o 182/2011* 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja tätä varten tarvittava komitea on asetuksen (EU) N:o 904/2010[±] 58 artiklalla perustettu komitea.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

± Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1).”

- (11) Lisätään 172 a artikla seuraavasti:

”172 a artikla

Jos verovelvollisen katsotaan vastaanottaneen ja suorittaneen palvelut 28 a artiklan mukaisesti, nämä suoritukset eivät vaikuta kyseisen verovelvollisen arvonlisäveron vähennysoikeuteen riippumatta siitä, onko kyseessä suoritus, jonka osalta arvonlisävero on vähennyskelpoinen, vai ei.”

- (12) Korvataan 194 artikla seuraavasti:

”194 artikla

1. Jos verollisen tavaroiden luovutuksen tai verollisen palvelun suorituksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltioiden on sallittava, että arvonlisäverovelvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja, jos tämä on jo rekisteröity kyseisessä

jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 195 ja 196 artiklan soveltamista.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta 311 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määritellyn verovelvollisen jälleenmyyjän suorittamaan tavaroiden luovutukseen, jos tavarat ovat arvonlisäveron alaisia tämän direktiivin XII osaston 4 luvun 2 jaksossa säädettyjen erityisjärjestelmien mukaisesti.”

- (13) Korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavaroiden luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten, joista hankkija on 194 ja 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään verotettavan tapahtuman toteutumiskuukautta seuraavan kuukauden 15 päivänä.”

- (14) Muutetaan 242 a artikla seuraavasti:

- (a) lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a) Jos verovelvollinen mahdollistaa lyhytaikaisen vuokramajoituksen tai matkustajaliikennepalvelujen tarjoamisen sähköisen rajapinnan, kuten alustan, portaalin tai vastaavien välineiden kautta, eikä tämän verovelvollisen katsota itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseisiä palveluja 28 a artiklan mukaisesti, palvelujen suorittamisen mahdollistavan verovelvollisen on pidettävä kirjaa kyseisistä suorituksista.”

- (b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti asianomaisen jäsenvaltion saataville.

Tämä kirjanpito on säilytettävä kymmenen vuoden ajan sen vuoden lopusta, jona liiketoimi suoritettiin.”

- (15) Korvataan 262 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) niistä verovelvollisista ja niistä arvonlisäverotunnisteen saaneista oikeushenkilöistä, jotka eivät ole verovelvollisia, joille kyseinen arvonlisäverotunnisteen saanut verovelvollinen on luovuttanut muita tavaroita tai suorittanut muita palveluja kuin niitä, jotka ovat vapautettuja arvonlisäverosta liiketoimen verotusjäsenvaltiossa ja joista palvelujen vastaanottaja on verovelvollinen 194 ja 196 artiklan mukaan.”

- (16) Lisätään 306 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua erityisjärjestelmää ei sovelleta 28 a artiklan nojalla tehtyihin luovutuksiin tai suorituksiin.”

- (17) Korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”6 LUKU

Muille kuin verovelvollisille henkilöille palveluja suorittavien, tavaroiden etämyyntiä harjoittavien tai tiettyjä kotimaisia tavaroiden luovutuksia tai omien tavaroiden siirtoja suorittavien verovelvollisten erityisjärjestelmät”

- (18) Korvataan 365 artikla seuraavasti:

”365 artikla

Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava yksilöllinen arvonlisäverotunniste tämän erityisjärjestelmän soveltamista varten ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta niiden tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden tapauksessa verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana, sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös mainittava ilmoituksessa.

Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen jälkeen, kun ilmoitus oli annettava 364 artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 364 artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutos on tarpeen.”

- (19) Korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”3 jakso

Erityisjärjestelmä, joka koskee yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, tiettyjä jäsenvaltion sisäisiä tavaroiden luovutuksia, jotka suorittaa muu kuin kyseisessä jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröity verovelvollinen tai jotka suoritetaan luovutukset mahdollistavien sähköisten rajapintojen kautta, sekä muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten muulle henkilölle kuin verovelvolliselle suorittamia palveluja”

- (20) Muutetaan 369 a artiklan 3 alakohta seuraavasti:

- (a) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kun kyseessä on verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti mahdollistama tavaroiden luovutus ja luovutettujen tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jossa kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, kyseistä jäsenvaltiota.”

- (b) lisätään d ja e alakohta seuraavasti:

”d) kun kyseessä on 36, 37 ja 39 artiklan mukainen tavaroiden luovutus ja jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, jäsenvaltiota, jossa luovutuksen katsotaan tapahtuvan;

e) kun kyseessä on tavaroiden luovutus ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun luovutettujen tavaroiden lähetys alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonlisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, kyseistä jäsenvaltiota.”

- (21) Korvataan 369 b artikla seuraavasti:

”369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava seuraavien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää:

- (a) yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen;
- (b) verovelvollinen, joka mahdollistaa tavaroiden luovutuksen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti ilman lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 14 a artiklan 2 kohdan soveltamista tähän erityisjärjestelmään;
- (c) kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen, joka suorittaa palveluja muulle kuin verovelvolliselle henkilölle;
- (d) verovelvollinen, jota ei ole rekisteröity siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat ovat arvonnäisäveron alaisia, ja joka luovuttaa tavarat 36, 37 ja 39 artiklan mukaisesti verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät ole arvonnäisäveron alaisia 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
- (e) verovelvollinen, jota ei ole rekisteröity siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat ovat arvonnäisäveron alaisia, ja joka luovuttaa tavarat ilman lähettämistä tai kuljettamista, tai jos lähetys alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jollekulle seuraavista:
 - a) verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät alv-direktiivin 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen;
 - b) toiselle verovelvolliselle, kun on kyseessä käytettyjen tavaroiden tai taide-, keräily- tai antiikkiesineiden luovutus, jos tavarat ovat arvonnäisäveron alaisia 312–325 artiklassa säädetyn voittomarginaalijärjestelmän mukaisesti.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin asianomaisen verovelvollisen yhteisössä näin luovuttamiin tavaroihin tai suorittamiin palveluihin.”

(22) Muutetaan 369 g artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Arvonnäisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonnäisäverotunniste ja kutakin kulutusjäsenvaltiota koskeva arvonnäisäveroton kokonaisarvo, tarvittaessa sovellettavat arvonnäisäverokannat, tarvittaessa vastaavan arvonnäisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta sekä maksettavan arvonnäisäveron kokonaismäärä seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten ja suoritusten osalta, joiden tapauksessa verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana:

- a) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;

- b) 14 a artiklan 2 kohdan mukaiset tavaroiden luovutukset, kun kyseisten tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle, joka ei ole verovelvollinen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 14 a artiklan 2 kohdan soveltamista tähän erityisjärjestelmään;
- c) palvelujen suoritukset;
- d) 36, 37 ja 39 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle verovelvolliselle;
- e) tavaroiden luovutukset ilman niiden lähettämistä tai kuljettamista tai kun lähetys alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle verovelvolliselle.

Arvonnäisäveroilmoitukseen on merkittävä myös edellisiä verokausia koskevat muutokset tämän artiklan 4 kohdassa säädetyn mukaisesti.”

- (b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muissa jäsenvaltioissa tai muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiossa tai tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonnäisäveroilmoituksessa on kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jossa tai josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, mainittava myös seuraavien tähän erityisjärjestelmään kuuluvien luovutusten tai suoritusten arvonnäisäveron kokonaisarvo, tarvittaessa sovellettavat arvonnäisäverokannat, tarvittaessa vastaavan arvonnäisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonnäisäveron kokonaismäärä:

- a) muu kuin verovelvollisen 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti suorittama yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- b) yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti ja tavaroiden luovutukset, kun niiden lähetys tai kuljetus alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa, jos kyseiset tavarat luovuttaa 14 a artiklan 2 kohdan mukaisesti verovelvollinen verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle verovelvolliselle.
- c) 36, 37 ja 39 artiklan mukaiset tavaroiden luovutukset, jos kyseiset tavarat luovutetaan verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle verovelvolliselle;
- d) tavaroiden luovutukset verovelvolliselle tai oikeushenkilölle, joka ei ole verovelvollinen, ja näiden tavaroiden yhteisöhankinnat eivät 3 artiklan 1 kohdan nojalla ole arvonnäisäveron alaisia, taikka muulle henkilölle,

joka ei ole verovelvollinen, jos lähetys alkaa ja päättyy samassa jäsenvaltiossa.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen luovutusten osalta arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitettut tiedot kulutusjäsenvaltion mukaan jaoteltuina.”

(c) lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Edellä 2 kohdassa säädettyjen tietojen antamista koskevaa vaatimusta sovelletaan myös tavaroiden luovutuksiin ilman lähettämistä tai kuljetusta muussa jäsenvaltiossa kuin tunnistamisjäsenvaltiossa.”

(d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suorittavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna myös tällaisten suoritusten arvonlisäveroton kokonaisarvo, tarvittaessa sovellettavat arvonlisäverokannat, tarvittaessa vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta ja maksettavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.”

(e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen jälkeen, kun ilmoitus oli annettava 369 f artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 f artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutos on tarpeen.”

(23) Lisätään 369 m artiklaan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on vaadittava, että verovelvollinen, joka toimii oletettuna luovuttajana 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti, käyttää tätä erityisjärjestelmää kaikessa harjoittamassaan kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynissä.”

(24) Muutetaan 369 p artikla seuraavasti:

(a) lisätään 1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) asema verovelvollisena, jonka katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

- (b) lisätään 3 kohtaan f alakohta seuraavasti:
- ”f) asema verovelvollisena, jonka katsotaan vastaanottaneen ja luovuttaneen tavarat 14 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.”
- (25) Muutetaan 369 r artikla seuraavasti:
- (a) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:
- ”d) jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä ja jos tämän järjestelmän käyttö ei ole 369 m artiklan 4 kohdan mukaisesti pakollista.”
- (b) korvataan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:
- ”d) jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä ja jos tämän järjestelmän käyttö ei ole 369 m artiklan 4 kohdan mukaisesti pakollista.”
- (c) lisätään uusi 4 kohta seuraavasti:
- ”4. Jos erityisjärjestelmän käyttö on pakollista 369 m artiklan 4 kohdan mukaisesti, tunnistamisjäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet, lukuun ottamatta tunnistamisrekisteristä poistamista, jos verovelvollinen jättää jatkuvasti noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.”
- (26) Korvataan 369 t artiklan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen jälkeen, kun ilmoitus oli annettava 369 s artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 s artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen kulutusjäsenvaltio, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutos on tarpeen.”
- (27) Lisätään XII osaston 6 lukuun 5 jakso seuraavasti:

”5 jakso

Omien tavaroiden siirtoja koskeva erityisjärjestelmä

369 xa artikla

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) ’omien tavaroiden siirrolla’ tavaroiden siirtoa toiseen jäsenvaltioon 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien 14 a artiklan 3 kohdan mukaiset siirrot; siihen ei saa sisältyä sellaisten tavaroiden siirtoja, jotka jäsenvaltio, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan 189 artiklan a alakohdan mukaisesti, on määritellyt tuotantotavaroiksi, tai joiden osalta ei ole täyttävä vähennysoikeutta kyseisessä jäsenvaltiossa.
- 2) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jonka alueella verovelvollisella on liiketoimintansa kotipaikka tai, jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, jäsenvaltiota, jossa verovelvollisella on kiinteä toimipaikka.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta hänellä on useampi kuin yksi kiinteä toimipaikka yhteisössä, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa sijaitsee se kiinteä toimipaikka, jonka osalta verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

Jos verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä eikä hänellä ole siellä kiinteää toimipaikkaa, tunnistamisjäsenvaltio on se jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa. Jos on useampi kuin yksi jäsenvaltio, josta tavaroiden lähetys tai kuljetus alkaa, verovelvollisen on ilmoitettava, mikä kyseisistä jäsenvaltioista on tunnistamisjäsenvaltio. Verovelvollinen on velvollinen noudattamaan kyseistä päätöstä asianomaisen kalenterivuoden sekä kahden sitä seuraavan kalenterivuoden ajan.

369 xb artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava omia tavaroitaan siirtävien verovelvollisten käyttää tätä erityisjärjestelmää.

Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin tähän järjestelmään rekisteröidyn verovelvollisen toteuttamiin omien tavaroiden siirtoihin.

369 xc artikla

Verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa ja lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa tai milloin hän muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Verovelvollisen on toimitettava nämä tiedot sähköisesti.

369 xd artikla

Erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen rekisteröidään arvonlisäverovelvolliseksi tämän järjestelmän piiriin kuuluvia verollisia liiketoimia varten ainoastaan tunnistamisjäsenvaltiossa. Tätä varten kyseinen jäsenvaltio käyttää yksilöllistä arvonlisäverotunnistenumeroa, joka jo on annettu verovelvolliselle sisäisen järjestelmän mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

369 xe artikla

Tunnistamisjäsenvaltion on suljettava verovelvollinen erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa seuraavissa tapauksissa:

- a) jos kyseinen verovelvollinen ilmoittaa, ettei hän enää toteuta tähän erityisjärjestelmään kuuluvia omien tavaroiden siirtoja;
- b) jos muuten ilmenee, että kyseisen verovelvollisen tämän erityisjärjestelmän piiriin kuuluva verollinen toiminta on päättynyt;
- c) jos kyseinen verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytyksiä;
- d) jos kyseinen verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

369 xf artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköinen arvonlisäveroilmoitus kultakin kuukaudesta riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia tavaroiden siirtoja toteutettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava sen verokauden päättymistä, jota ilmoitus koskee, seuraavan kuukauden loppuun mennessä.

369 xg artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 xd artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, johon tavarat lähetetään tai siirretään, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien sellaisten siirtojen arvonlisäveroton kokonaisarvo, joiden osalta verotettava tapahtuma on toteutunut verokauden aikana.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös edellisiä verokausia koskevat muutokset tämän artiklan 3 kohdassa säädetyn mukaisesti.

2. Jos tavarat lähetetään tai kuljetetaan muista jäsenvaltioista kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on myös mainittava kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tällaisia tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien siirtojen arvonlisäveroton kokonaisarvo.

Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös kunkin jäsenvaltion, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, antama yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero, jos sellainen on. Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava tässä kohdassa tarkoitetut tiedot niiden jäsenvaltioiden mukaan jaoteltuina, joihin tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

3. Jos arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen jälkeen, kun ilmoitus oli annettava 369 xf artiklan mukaisesti, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen kolmen vuoden kuluessa päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 xf artiklan nojalla. Tällaisessa myöhemmin tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava asianomainen jäsenvaltio, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan, verokausi ja arvonlisäveron määrä, jonka osalta muutos on tarpeen.

369 xh artikla

1. Arvonlisäveroilmoitus on laadittava euromääräisenä.

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet käyttöön euroa, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus tehdään niiden kansallisessa valuutassa.

Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän muuntokurssia.

2. Muuntamisessa on käytettävä Euroopan keskuspankin kyseiselle päivälle julkaisemia muuntokursseja tai jos kursseja ei ole julkaistu kyseisenä päivänä, seuraavan julkaisupäivän kursseja.

369 xi artikla

Tätä erityisjärjestelmää sovellettaessa tavaroiden yhteisöhankeinnot vapautetaan verosta siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään tai kuljetetaan.

369 xj artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa osalta ilmoittaa kyseisen järjestelmän arvonlisäveroilmoituksessa tämän direktiivin 168 artiklan mukaisesti vähennyskelpoista arvonlisäveroa niissä jäsenvaltioissa, joihin tai joista tavarat lähetetään tai kuljetetaan. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 alakohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 alakohdassa, 3 artiklassa ja 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluviin tavaroihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on rekisteröidyttävä jossakin jäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattoman toiminnan osalta, hänen on vähennettävä kyseisessä jäsenvaltiossa aiheutunut arvonlisävero hänelle kyseisessä jäsenvaltiossa luovutettujen tavaroiden tai suoritettujen palvelujen osalta 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

369 xk artikla

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista omien tavaroiden siirroista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta jäsenvaltion, josta tai johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyydettyä saatettava jäsenvaltion, josta tai johon tavarat on lähetetty tai kuljetettu, ja tunnistamisjäsenvaltion saataville sähköisesti.

Tämä kirjanpito on säilytettävä viiden vuoden ajan sen vuoden joulukuun 31 päivästä alkaen, jonka aikana omien tavaroiden siirto toteutettiin.”

3 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2026

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- (1) Kumotaan 243 artiklan 3 kohta.
- (2) Kumotaan 262 artiklan 2 kohta.

4 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2028

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- (1) Korvataan 42 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) hankkija on noudattanut 265 artiklassa säädettyjä yhteisöhankekoja koskevien tietojen toimittamiseen liittyviä velvoitteitaan.”

(2) Korvataan 138 artiklan 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä vapautusta ei sovelleta, jos tavarantoimittaja ei ole täyttänyt 262 ja 263 artiklassa säädettyä velvoitetta antaa tiedot yhteisöliiketoimista tai annetut tiedot eivät sisällä oikeaa tietoa luovutuksesta 264 artiklan mukaisesti, ellei tavarantoimittaja voi asianmukaisesti perustella mahdollisia laiminlyöntejä toimivaltaisilla viranomaisilla tyydyttävällä tavalla.”

(3) Korvataan 218 artikla seuraavasti:

”Tätä direktiiviä sovellettaessa laskut on laadittava rakenteisessa sähköisessä muodossa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin hyväksyä paperimuodossa tai muussa muodossa olevia asiakirjoja laskuiksi liiketoimista, joihin ei sovelleta XI osaston 6 luvussa säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten sähköisten laskujen laatiminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja syntaksien luetteloa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti. Verovelvollisten laatimat sähköiset laskut ja niiden toimittaminen eivät edellytä veroviranomaisten pakollista ennakkolupaa tai tarkastusta.”

(4) Korvataan 222 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tavarantoimittajien luovutusten, jotka on tehty 138 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, ja tavarantoimittajien luovutusten ja palvelujen suoritus, joista hankkija on 194 ja 196 artiklan nojalla velvollinen maksamaan arvonlisäveron, osalta lasku on laadittava viimeistään kahden työpäivän kuluttua verotettavasta tapahtumasta.”

(5) Kumotaan 223 artikla;

(6) Lisätään 226 artiklaan 16, 17 ja 18 alakohta seuraavasti:

”16) korjauslaskun tapauksessa 2 alakohdassa tarkoitettu juokseva numero, jolla korjattu lasku voidaan yksilöidä;

17) tavarantoimittajan tai palvelujen suorittajan sen pankkitilin IBAN-numero, jolle laskun maksu suoritetaan. Jos IBAN-numeroa ei ole saatavilla, mikä tahansa muu tunnisteen, joka yksiselitteisesti yksilöi pankkitilin, jolle laskun maksu suoritetaan;

18) päivämäärä, johon mennessä tavarantoimittajan luovutus tai palvelujen suoritus on maksettava, tai jos on sovittu osasuorituksista, kunkin maksun päivämäärä ja määrä.”

(7) Korvataan XI osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”6 LUKU

Digitaalinen raportointi koskevat vaatimukset”.

(8) Lisätään XI osaston 6 lukuun 1 jakson otsikko seuraavasti:

”1 jakso

Digitaalinen raportointi koskevat vaatimukset rajat ylittävillä tavarantoimittajien luovutuksilla ja palvelujen suorituksilla, jotka suoritetaan vastikkeellisesti verovelvollisten välillä”

(9) Muutetaan 262 artikla seuraavasti:

(a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jokaisen arvonlisäverotunnisteen saaneen verovelvollisen on toimitettava jäsenvaltiolle, johon verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa tämä on rekisteröity arvonlisäverovelvolliseksi, seuraavassa luetellut tiedot jokaisesta 138 artiklan mukaisesti suoritetusta tavaroiden luovutuksesta ja siirrosta, jokaisesta 20 artiklan mukaisesti tavaroiden yhteisö Hankinnasta sekä palvelujen suorituksesta, joka on verollinen muussa jäsenvaltiossa kuin luovuttajan tai suorittajan sijoittautumisjäsenvaltiossa.”

(10) Korvataan 263 artikla seuraavasti:

”263 artikla

1. Edellä 262 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava jokaisesta verovelvollisen toteuttamasta yksittäisestä liiketoimesta viimeistään kahden työpäivän kuluttua laskun laatimisesta tai päivästä, jona lasku oli laadittava, jos verovelvollinen ei noudata velvollisuuttaan laatia lasku. Verovelvollisen tai tämän puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava nämä tiedot. Jäsenvaltioiden on säädettävä sähköisistä keinoista tällaisten tietojen toimittamiseksi.

Jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittaminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja syntaksien luetteloa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittamisen käyttäen muita tietomuotoja, joilla varmistetaan yhteentoimivuus sähköistä laskutusta koskevan eurooppalaisen standardin kanssa.

2. Yhteinen sähköinen viesti 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseksi määritetään asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.”

(11) Korvataan 264 artikla seuraavasti:

”264 artikla

Edellä olevan 263 artiklan mukaisesti toimitettavien tietojen on sisällettävä kaikki seuraavat:

- (a) 226 artiklan 1–4, 6, 8–11 a, 16, 17 ja 18 alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- (b) edellä 138 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tavaroiden luovutusten, jotka muodostuvat siirroista toiseen jäsenvaltioon, osalta 76 artiklan mukaisesti määritetty luovutuksen kokonaisarvo.”

(12) Korvataan 265 artikla seuraavasti:

”265 artikla

Kun kyse on 42 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden yhteisö Hankinnoista, arvonlisäverotunnisteen siinä jäsenvaltiossa, jonka antamalla arvonlisäverotunnisteella verovelvollinen on tehnyt nämä hankinnat, saaneen verovelvollisen on mainittava toimitettavissa tiedoissa selvästi seuraavat:

- a) verovelvolliselle kyseisessä jäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste, jota käyttäen tavaroiden hankinta ja myöhempi luovutus on suoritettu;
- b) verovelvollisen suorittaman myöhemmän luovutuksen vastaanottajalle tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa annettu arvonlisäverotunniste;
- c) verovelvollisen tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa suorittaman tavaroiden kunkin luovutuksen arvonlisäveroton kokonaisarvo.”

(13) Kumotaan 266 artikla;

(14) Korvataan 267 artikla seuraavasti:

”267 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta henkilöt, joita 194 ja 204 artiklan mukaan pidetään arvonlisäveron maksuvelvollisina sellaisen verovelvollisen puolesta, joka ei ole sijoittautunut niiden alueelle, täyttävät tässä luvussa säädetyn tietojen antamista koskevan velvollisuuden.”

(15) Korvataan 268 artikla seuraavasti:

”268 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että verovelvolliset, jotka suorittavat niiden alueella tavaroiden yhteisöhankintoja tai niihin 21 tai 22 artiklan mukaisesti rinnastettuja liiketoimia, toimittavat tiedot näistä liiketoimista tässä luvussa säädetyllä tavalla.”

(16) Kumotaan 269, 270 ja 271 artikla

(17) Lisätään XI osaston 6 lukuun 2 jakso seuraavasti:

”2 jakso

Digitaalista raportointia koskevat vaatimukset tavaroiden luovutuksille ja palvelujen suorituksille, jotka suoritetaan vastikkeellisesti verovelvollisten välillä jäsenvaltion alueella

271 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset lähettävät niiden veroviranomaisille sähköisesti tiedot vastikkeellisista tavaroiden luovutuksista ja palvelujen suorituksista muille verovelvollisille niiden alueella.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden alueella arvonlisäverotunnisteen saaneet verovelvolliset lähettävät niiden veroviranomaisille sähköisesti tiedot muista kuin tämän artiklan 1 kohdassa ja 262 artiklassa tarkoitetuista verollisista liiketoimista.

271 b artikla

Jos jäsenvaltio edellyttää tietojen lähettämistä 271 a artiklan mukaisesti, verovelvollisen tai verovelvollisen puolesta toimivan kolmannen osapuolen on toimitettava kyseiset tiedot liiketoimikohtaisesti viimeistään kahden työpäivän

kuluttua laskun laatimisesta tai päivästä, jona lasku oli laadittava, jos verovelvollinen ei noudata velvollisuuttaan laatia lasku. Jäsenvaltioiden on mahdollistettava sellaisten sähköisten laskujen sisältämien tietojen toimittaminen, jotka noudattavat sähköisen laskutuksen eurooppalaista standardia ja syntaksien luetteloa direktiivin 2014/55/EU mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia sähköisistä laskuista saatavien tietojen toimittamisen muita tietomuotoja käyttäen.

271 c artikla

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2033 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvan kertomuksen tässä jaksossa säädettyjen kansallisten raportointivaatimusten toimivuudesta. Komissio arvioi kertomuksessa uusien yhdenmukaistamistoimenpiteiden tarvetta ja tekee tarvittaessa aiheellisen ehdotuksen tällaisista toimenpiteistä.”

(18) Korvataan 273 artikla seuraavasti:

”273 artikla

Jäsenvaltiot voivat säätää muista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvollisuuksista, ellei yhdenvertaisen kohtelun noudattamisesta verovelvollisten suorittamien jäsenvaltion sisäisten ja jäsenvaltioiden välisten liiketoimien välillä muuta johdu, ja jos nämä velvollisuudet eivät aiheuta rajanylitykseen liittyviä muodollisuuksia jäsenvaltioiden välisessä kaupassa.

Ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta ei saa käyttää laskutusta koskevien lisävelvoitteiden asettamiseen 3 luvussa vahvistettujen velvoitteiden lisäksi eikä raportointia koskevien lisävelvoitteiden täytäntöön panemiseen XI osaston 6 luvussa säädettyjen velvoitteiden lisäksi.”

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2024.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 2 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2025.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2026.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 4 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2027.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2028.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*